

RÓLUNK SZÓL

A BUENOS AIRES-I MAGYAR KÖZÖSSÉG HÍRLAPJA

5X5 PERC JÁTÉK A SZAVAKKAL

- Szinonima
- Képrejtvény
- Névkereső
- Szókereső

-63.oldal

INTERJÚ SZABÓ ÉVÁVAL

“1992-ben mentem Magyarországra először. Akkor értettem meg, hogy ki vagyok. Értettem az utcai feliratokat, megismertem a családot, azokat a helyeket, ahol a szüleim és Zsuzsi sétáltak, éltek. Úgy éreztem, oda tartozom. Egész életemben úgy éreztem, hogy egy palántát áthoztak, és betettek a földbe.” -19.oldal

-Puricelliné Szabó Éva

KÉK, SÁRGA, PIROS, FEHÉR, ZÖLD...

“Színes a mi anyanyelvünk! Színes a mi

Buenos Aires-i magyar közösségünk!

Sokszínű! Így egybeírva!” -14.oldal

-Benedek Zsuzsi

KRÓNIKÁK ÉS ELMÉLETEK A KARÁCSONYRÓL

-Zólyomi Kati írása -3.o.

FÉNYESÍTSÜK A NYELVET, HOGY NE ROZSDÁSODJON MEG MAGYAR NYELVTUDÁSUNK -17.o.

-Benedek Lászlóné Micsinay Mária

INTERJÚ

KEREKES CECILIÁVAL

„Én ahova megyek tudok a gyerekekkel
bánni, bárhol, bármikor. Ezt szeretem, és
ezt tudom jól csinálni.” -29.oldal

A LEGSIKERESEBB MAGYAR SPORTÁG:

A magyar asztalitenisz fénykora

-Székásy Miklós -41.oldal

MEGÉRDEMELT OKLEVELEK

Az AMISZ is gratulált a Szent Lászlósoknak

-50.oldal

GRATULÁLUNK IRINA!

SIKER A RAJZVERSENYEN -51.oldal

AMI KILENC HÓNAPBA BELEFÉRT

KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR PROGRAM

-Vágási-Kovács Anna -37.oldal

SECCIÓN EN ESPAÑOL

IDIOMA HÚNGARO EN LA UBA

*Curiosidades del idioma
húngara*

“Lo que sí podemos
decir con certeza
absoluta es que se trata
de un idioma único,
diferente, y riquísimo.”

-página 66.

-Susana Benedek

Para hispanohablantes
-páginas -66-68.

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR KÖZÖSSÉGI

KARÁCSONYA -57.oldal

KARÁCSONYI VÁSÁR A HUNGÁRIÁBAN -52.o.

MÉZESKALÁCS

-Parti Adrienn -.oldal

MINDSZENTYNUM
ADVENTI
PROGRAMSOROZATA
-56. oldal

FILMAJÁNLÓ -65.o.

-Lecsó dráma, rövidfilm

-Liliomfi vígjáték

RONAN PRISCILA

Kíváncsi kölyök

-61.oldal

ELCSENDESEDÉS

Kedves Olvasók!

Nem tagadom, az utóbbi időben versenyt futottam az idővel. A hírlap szerkesztése csupán egy szelete volt a feladataimnak, és a 2020-as Kőrösi Csoma Sándor Program végéhez közeledve sem hagytak alább a tennivalók. Szerettem a hírlappal járó tervezési, alkotási folyamatot. Remélem, lesz lehetőségem hasonlóra a jövőben is. Számos vágyott interjú az idő végeessége miatt még nem tudott megvalósulni, papírra kerülni.

Köszönöm, hogy velünk tartottak az elmúlt hónapokban. Hálás vagyok szerzőtársaim alkotókedvéért, az interjúalanyok készségességéért.

Ahogy most az elcsendesedés meghitt napjai következnek, úgy a „lap szerkesztőségében” is eloltjuk a fényeket. Bízom benne, hogy a Rólunk szól lapozgatása hozott egy kis világosságot a karantén időszakába. Kívánom, hogy találják meg a módját annak, hogy tovább tudják éltetni ezt a fényt, ami kinek kinek más jelentéssel bírhatott az elmúlt hónapokban — *legyen az a magyar nyelvtudás felelevenítése, egy rég nem ápoltság fellendítése, az írás öröme, a fiatal generációk tehetségében való gyönyörködés...*

Kívánok mindannyiuknak áldott, békés ünnepeket, gyümölcsöző, egészségben gazdag új évet!

Szívélyes üdvözlettel,
a Rólunk szól szerkesztője,
Vágási-Kovács Anna

ZÓLYOMI KATI

KRÓNIKÁK és ELMÉLETEK a KARÁCSONYRÓL 1962 December 24...

Munro. Kora-délután. Melegem van. Vékony fehérszőke frufrum tapad a homlokomhoz. Már nem játszom többet kint a kertben, hanem berohanok. Apukám vidáman jelenti: “33”! Igazán úgy szokta mondani, hogy “hajminchájom”, mert szeret játszani a szavakkal (gondolom az én kedvemre), de mégjobban szereti a meleget! Már reggeltől szól a ház és a kert minden sarkában Apuka kedvenc karácsonyi és magyar zenéje. Most éppen a cimbalomzene szól. Tudom milyen egy cimbalom, mert Apukám megmagyarázta, hogy az az ő kedvenc hangszere! Ma nagyon meleg van, Mama izzad a konyhában, a sütő ég és az egész házban, még a kertben is édes illatok vannak. Méz, dió, fahéj, kalács! A konyha közepén porcukor maradék lepi be a nagy faasztalt. Mintha hó lenne (de én nem tudom milyen a hó). Kis almákat rajzolok bele a piszkos ujjaimmal. Ismerem mindezt, és nagyon izgatott vagyok. Eldöntöttem, hogy az idén elcsípem a fát díszítő angyalokat! Talán még a Jézuskát is sikerül meglátnom! A “living” (nappali) mindkét ajtaja már be van zárva, az ablakok spalettái is. Tudom, hogy nem szabad bemennünk, mert ha benyitunk, az angyalkák nem fejezik be a munkájukat.

Az idén egy sárga mackót kértem a Jézuskától. Apuka szól, hogy még “elszalad” valamit vásárolni, és gyorsan el is tűnik. Mama kéri, hogy maradjak vele a konyhában. A nagyon meleg konyhában. Én csak a hangokat figyelem. Annyira figyelek, hogy már jobban nem is tehetem. Habár alig, de hallhatom az angyalok ide-oda surranását, a színes üveggömbök egymáshoz való ütközését is! Vajon milyen lesz az idén a karácsonyfánk? *Mama! Kukucskáljunk be a kulcslyukon!* És ráncigálom a kötényét, megfogom a karjánál és húzom magam után. Mama jókedvűen nevet és csitít: *Cica! Nem szabad megzavarjuk az angyalokat! Hadd dolgozzanak nyugodtan! Gyere, segíts nekem: tessék! Itt ez a nedves rongyocska: töröld le vele a porcukrot az asztról, és utána több tejszínhabot is kéne vernünk! Hopp-hopp, rajta!* És aranyosan nevet tovább, míg diszkréten lalalázva, dúdolván kíséri a cimbalom muzsikáját... Hirtelen egy magas, hófehér szárnyú angyal suhan át a folyosón! Valami nagyon csillogót visz a kezében, és már nincs is ott! *Mama! Mama! Láttam az egyik angyalt! A szobám felé szaladt el! Menjünk utána!* Állok a kis folyosó közepén, csalódottan. *Majdnem!* (gondolom magamban), és megint figyelek: fületem az ajtóhoz szorítom, még lélegezni sem merek. Hallom a motoszkálást! Huncut vihogást is, ajándékpapír recsegését, meg egy halk csilingelést is észreveszek! Aztán ismét csak Apuka zenéjét hallom. Mama ismétli: *Na, Máli* (ez a másik becenevem, de nem tudom mit jelent), *jössz már?*

A Karácsonyt várva mégjobban rádöbbenek, sejtem mindnyájan, a nagy valóságra. Eddig számomra elképzelhetetlen lett volna egy ilyen Karácsonyt építeni fel magamnak, szeretteimnek. Nem álmodhatok egy találkozással már azért sem, mert széjjel vagyunk, a távolságok és a vírusjárvány miatt. Ettől függetlenül mégis reménnyel várom a Karácsonyt. Egy élet kellett ahhoz, hogy komplett képet kapjak a Karácsonnyal való lelki és elméleti kapcsolatmról. Ami biztos az az, hogy mindig tetszett, mindig átérzem, mindig megkönnyeztet, elgondolkodtat, feleleveníti a legszebb de a legérzékenyebb emlékeket is.

Állítom, hogy az elmúlt időnkben táplálkozunk és tanulunk ahhoz, hogy továbbszerkeszthessük egyéniségünket és eljövendő útunk irányát. A régés-régen felfedezett csillagászat hozta magával az időbeosztást, a naptárt is, és annak használatában vagyunk bekalitkázva. Néha *“állni látszik az idő”* de mindnyájunk szekere szalad, siet, vár és remél. Szerintem a Karácsony az egész emberiség e naptár hatalmas ünnepe! Annyi szép fogalom fűződik hozzá, hogy épp azért, szinte perfekt! Teljesen mindegy az, hogy a szokások már összekeveredtek, vagyis a hitek dacára, klímák ellenére gazdagok és szegények, a földön minden létező etnikum-emberfajta megünnepli a Karácsonyt, mert magáévá tette az üzenetét, saját emblémáival feldíszítette, kiválasztotta mellé a legkedvencebbeket: így került Jézus mellé a Télapó, Mikulás, a rénszarvasok, a karácsonyfa, a csillagok és üveggömbök, az ajándékharisnyák, a betlehem, nem beszélve a változatos zenei alkotások és hagyományos polgári és szenténekekről. Még mindig csodálkozom azon, hogy Gáspár, Menyhért és Boldizsár királyok nem a karácsonyfák alá teszik az ajándékokat... Mindenesetre, a Karácsony nemcsak a keresztény hit legfontosabb, mélyebb és meghatóbb vallásos ünnepe, hanem (és ez nem éppen téves, vagy rossz) a szeretet, a béke, az elfogadás, a család, a találkozás, az ölelések, megbocsájtás és vidám nevetések napja! Sőt, egy fantasztikus világhagyomány megtartása! Zseniális! Iglóban, a havas hegyekben, a tengerparton, a szántóföld mellett, dzsungelben és sivatagban, szigeten, fővárosban, kis faluban, a szórványban, nagy családdal, kis családdal, remete-egyedül, imával vagy ima nélkül a December 24-e mindenkiben felébreszt legalább egy közösítő érzést! Ilyen értelemben is csodás! Talán készakarva így képzelte volna el a Jóisten?

Nagyon kedvelem, betartom és örömmel tisztellem a szertartásokat! Ez azt jelenti magyarul, hogy imádok készülni, készíteni, megvalósítani azt amit kigondoltam és örökölttem. A Karácsonnyal is így vagyok, és változatlanul élvezem minden oldalát, az “egész csomagot”! Hangulatot teremteni! A fákcska felállítása és díszítése alatt szól a szép zene, pakolgotok, porolok, fényesítek. Minden évben megpróbálom másképp díszíteni, ugyanis hozzákerül mindig egy új dísz is.

Van amikor tarka, de van amikor csak arany árnyalatokban, vagy csak ezüstben, akár pirosban tündököl a fa. Van rajta mindig a kincsként megőrzött régi díszekből is! De szerencsediók, csipkeangyalkák, faperecek és porcelán harangocskák, csillogó papírszálak, havat utánozó pelyhek, kis magyar masnik is. Ahogy helyezgetem őket gondolkodom, emlékeimet hozom elő, szüleimmel “beszélgetek”.

Legfőbbképp hálát adok eddigi életemért, lányomért, fiamért, szeretett barátaimért, egészségemért, jókedvemért és elért eredményeimért: vagyis a Karácsonyi készülődés az év legszebb magányos, békés pillanatom. Az idén egy szál huszonöt éves fiammal (mert egy szál majdnem huszonnyolc éves lányom már évek óta Európában él) és egyik legdrágább barátommal/művészkollégámmal leszünk (ahogy szokásunk). Vele meglehetősen, sajnos a tisztelt távolságot betartva, ölelések és puszik nélkül. Ahogy áll a helyzet, lehet még így lesz jövőre is... De minden lehetőét megteszek, hogy az idén is átérzett, nyugodt, szép, hitben-jóságban teljes és nagyon kellemes December 24-ét tudjak összehozni. Remélem sikerül lányommal beszélgetni. Remélem élvezni fogjuk a kidíszített lakást, remélem finomat tehetek az asztalra, remélem nem lesz sok tűzijáték, sem túl nagy meleg.

Mivel képzeletünkben az eltelt évet zárja le minden egyes Szenteste, az idén az áhitat mellé tegyünk átszemlélő gondolatokat is. Voltunk ennél boldogabbak, gazdagabbak, szegényebbek, csendesebbek vagy zajosabbak, szomorúbbak. Bűnöztünk és helyre igazítottunk. Most nekem elég egy sóhajtás, és előttem az összes eddig átélt Karácsonyom. Nyilván egyesek különleges történetekkel maradnak meg emlékezetemben...

KARÁCSONYOK 1970 - 2019

A kis hármass családukban évekig átélt hit és szeretet, valamint az illatok, díszek és szárnysusogások hangulata természetesen mély nyomot hagytak, gyökeret növesztettek bennem.

1963-ban

1971-ben

A hetvenes évek legelején már tervbevettem, hogy kezembe veszem a karácsonyfa díszítését! Emlékszem milyen átszellemülve dolgoztam, a fát ez egyszer nem a kandalló elé, hanem a nagy Szeleczky kályhára helyeztem, én is készítettem ajándékot szüleimnek és a kis csomagokat gondosan eldugtam az ágak közé. Eljött az ideje és én gyűjtöttem meg a gyertyákat! Apukám elsötétítette. Istenien pislogtak a kis fehér gyertyák lángjai! Hirtelen huzat támadt és lángralobbant a fa!

Sosem fogom elfelejteni a kétségbeesést, a kegyetlen csalódást! A füst rémes szagát sem! Törülközőt dobtunk a fára, ez le is zuhant a földre, Apukám kikapkodta az ajándékokat: a csomagolópapír és a dobozok ugyan elégték, de az ajándékokat megmentettük! Az üveggömbök nagyobb része eltört, a díszek kormosak lettek, az arany angyalhajak, a család kis lényeges díszecskéi, mint a nyuszicsalád, a fehér pöttyös mirtuszleveles piros gombák, a selyem angyalkák, és a nagy aranypapír csillagunk mind elégték! Furcsán szomorú vacsoránk volt ezután. Nem énekeltünk, csak egy Miatyánkot mondunk el. A csupasz fácska, mivel mint még annak idején szokásosan igazi, cserepes élő fenyő volt, nyilván túlélte. De csak néhány nap után akasztottunk rá egy-két díszet. Ellenben soha többet nem tettünk karácsonyfára égő gyertyát. A másik szomorú karácsonyunk a 80-as volt. Az év elején halt meg Apukám. Már a La Lucilai házban, ahova egyikőnk sem akart átköltözni. Szóval az első karácsony az új lakásban egy nyomasztó, de szeretetben intim "kettes" karácsonyunk volt Anyukámmal.

Utána egy új szokásunk kezdődött a Fóthy családdal. Minden December 24-én a komplett csapat beállított hozzánk, együtt énekeltünk-imádkoztunk, ajándékot adtunk át egymásnak. Kis koccintás után a vacsora már a szűk családon belül zajlott le. Vagy tíz évig tartottuk ezt a kedves megosztást! Akkor indultam el vándorművészkedni, Anyukámmal pedig addigra már szépen megszoktuk az árvaságunkat is. Viszont 92 szeptemberében, négy hónappal Luncsi lányom születése előtt felköltözött az Istenhez. Halála után Nagy felelősségtudattal vettem át a karácsonyi eszme ápolását és továbbadását!

Először első, később második gyermekemnek is! Velük ugyan más, és irtó érdekes karácsonyaink voltak! Már csend nélkül ugyan (hosszú tűzijáték és szörnyen zajos pukkangatás az utcákon), de volt ima (két nyelven is), éneklés, és szüleim hangja meghallgatása a fagyújtás után! Szóval gyerekeim megismerhették nagyszüleik hangját, nem véletlenül a magyarországi és erdélyi rokonoknak Karácsonyra felvett hangszalagról, ahol az én gyerekhangom is hallatszik. A felvételen magyar karácsonyi dalok és a Himnusz is szerepelnek. Nagyon megható és valóban értékes szokásként vált be azóta. Kislányommal már szaladtam magassarkú cipőben az angyalok után itt, a negyedünk főutcáján, láttunk Mikulást egy háztetőn, megkínálhattuk a fa mögött elbújt Jézuskát diós beiglivel (kislányom szerint nagyon is ízlett neki).

Luncsi és Santi díszítik a fánkat

A “madárlátta” pozsonyi ezüstharangocska továbbra is jelzi nálunk minden December 24-én a Jézus látogatását! Vannak akik nem veszik tudtukra, vagy nincs hitük, de mégis abban a tudatban élik át ezt a napot, hogy az egész világon Karácsony van!

A Zólyomiék ősrégi karácsonyi ezüstharangja

Egyik kedvenc Juhász Gyula versemet osztom meg veletek: *"Karácsony felé"*

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Az utóbbi évek karácsonyainak hangulata

1962 December 24...

Mama házassága után tanult meg főzni, hogy imádott Apukám finomakat ehessen! A Zólyomi Nagymamamucikám (így hívom) régi szakácskönyvéből tanult, és jól sikerült majdnem minden recept! Négy nagy rúd diós meg mákos beigli-t sütött!

Én is segítettem a dió darálással! A kávékrém tortához pedig vertem a habot egy csomó ideig. Ezeket kint csináltam az udvaron ahol volt egy kis szél, és a nagy fenyőfáink és a tuják árnyéka alatt kellemesebb volt. Mert nagyon meleg van ma! Már kezd sötétedni. Mama már abroszokat válogat, előszedi a porcelán készletet, meg a szebb evőeszközeinket, poharainkat. Én szép rajzos papírszalvétákat hajtogatok és közben ketten együtt elénekeljük a “mennyből az angyalt”. Apukám lemeze már lejárt, és csend van. Hol van Apuka? Kérdem. Mindjárt itt lesz, mondja Mama nyugtatóan. Terítéshez minden készen. Torta a jégszekrényben, a beiglik kint az udvari asztalon egy tiszta konyharuha alatt hűlnek. A sütőben rotyog a vacsoránk: sült csirke lesz, rizzsel. Mama “rámparancsol”, hogy menjek fürödni. Jön velem, segít, gyengéden megmossa a hajamat és aztán óvatosan kibontja a gubancokat is. Meleg van. Kis fehér szegélyes világoskék ruhácskát ad rám, és felvehetem a fehér gombos lakkcipőmet hozzá!

Rámbízza, hogy már ne menjek ki a kertbe, hanem babázzak egy kicsit a szobámban. Mama is fürdik. Nagyon jókedve van! Ragyog! Nagyon szép a mamám! A legszebb mama a világon! Szeretem nézni őt míg festi az arcát, a szemét, a száját. Közben vicces arcokat vág hozzá! Két nagy karikát tesz a fülébe, és egy halványzöld csíkos selyemruhát vesz fel. Ismerem jól ezt a ruháját. A magassarkú szandálját veszi fel. *Mama, felpróbálhatom? Majd később, persze!* Válaszolja. Hirtelen Apukám toppan be a konyhaajtón! Érdekes, csak egy kis zacskó van a kezében, meg egy cigarettacsomag. Mindegy, gondolom. Most Apuka megy zuhanyozni. *Sietek! Nemsokára jön a Jézuska!* Mondja. Kihasznlom és megint hallgatózom a bezárt ajtónál. Teljes csend van. Semmit sem hallok. Nagyon izgulok. Mamám a konyhában, Apukám a fürdőszobában. Dobog a szívem, de mégis: bekukucskálok a kulcslyukon. Teljesen sötét van odabenn. És ha nem jön a Jézuska? Én egészen jól viselkedtem. Nem szidtak sokszor az idén. Nagyon várom a sárga mackómat! Apuka szólal meg mögöttem: *Te kis hóhányó* (így hívott sokszor, de nem tudom mit jelent ez a szó): *gyere velem, együnk egy darabka sajtot!* Nem látom Mamát sehol. Hirtelen hallom! Harangoznak! Sokszor! Nagyon dobog a szívem!

Apuka megfogja a kezemet és elindulunk a living felé: én nyithatom ki az ajtót! Ragyog minden! Hatalmas karácsonyfa áll a kandalló előtt! Sok pici fehér gyertya ég az ágain! Az angyalok aranyhajai is látszanak rajtuk! Biztos a nagy sietésben megbotlottak a fában! Piros, ezüst, zöld meg aranyszínű üveggömbök csillognak! Piros szalagokból masnik vannak minden gömb mellett. A fa alatt csomagokat látok. Az egyik csomag óriási! Míg csodálom a fát, Mama jelenik meg az ajtóban (milyen furcsa, nagyon liheg, mintha szaladt volna) és ügyesen rendelkezik: *Apuka, tegye fel a zenét és imádkozzunk együtt!* Hárman állunk a fa előtt, Apuka és Mama fogják kezeimet, Apukáé reszket egy kicsit, Mama pedig azt hiszem sír... Én egy kicsit elsietem az imát. Nagyon izgatott vagyok. Apuka és Mama átölelik egymást. Állnak csendben és nem eresztik el kezeimet. Apuka ölbe vesz, kicsit nehezen mert már nehéz vagyok! Nagy vagyok! Most hárman ölelkezünk! *Na, Cica, mehetsz!* Mondja Mama. A mackót keresem! A csomagokon cédulák vannak, de még nem tudok jól olvasni! Apuka segít: *ez a tied!* Átveszem a csomagot, ki is bontom: egy selymes, sárgaszőrű, fekete gombszemű mackó! Ölelem és sírok én is! *Nézd Máli,* mondja Mama: *azon is a te neved van!* *Azon a nagyon?* Kérdem. Csodálkozom. Szakítok a papíron. Aztán merészebben tépek is belőle! Egy nagy, szürke, fényes, új bicikli! Két kiskerék is van hozzá, hogy könnyebben tanulhassak! *Köszönöm szépen Jézuska!* Mondom hangosan, és míg a mackómmal felmászunk a biciklire, félszememmel látom Apukát és Mamát mögöttem. Arcuk mosolyát látom. Boldog vagyok. Apuka megszólal: *Mamcsi* (így is hívta), *megterítünk?*

Mamámmal a fánk előtt

A sárga mackóval az új szürke biciklin.

GONDOLATOK A MAGYAR NYELVRŐL

BENEDEK ZSUZSI

KÉK, SÁRGA, PIROS, FEHÉR, ZÖLD...

Melyik a kedvenc **színed**? **Szín... Színek...** Mennyi életet adnak. Mennyire más a mindennapunk, ha **színes**. Mennyire más minden amikor kék az ég, süt a nap, sárga napsugár simogat minket, és nem a szürkeség vesz körül. Milyen csodás, amikor szivárványt látunk, azt a sokszínű félkört az égen: piros, narancssárga, sárga, zöld, világos kék, sötét kék, lila, ... csodás színek. Múlt nap azon gondolkoztam, mennyi kifejezés van magyarul ezzel a szóval, hogy **szín**.

Ha valami **színes**, az nem csak annyit jelent, hogy sok színe van, hanem azt, hogy változatos, élményekben gazdag, hangulatban dús valami. Sokféleséget fejez ki. A sok szín az tényleg vidámít, jó kedvet, energiát ad, hát nem? A sok szín egy új szót képez: **sokszínű**. Ami éppen azt jelenti, hogy változatos. Például mondhatjuk, hogy cserkészbálunk sokszínű és színvonalas volt. **Színvonalas**. Remek kifejezés. Magas színvonalon álló. De mi a színvonal? Valaminek a felső szintje, síkja. Ami fent van, és amit látok, annak színei vannak. Látom színeit. Az remek.

A **szín** az egy igazán feltűnő jelenség, felfigyelek rá, jelenléte fontos, hathatós. Milyen jó az a kifejezés, hogy **A király színe előtt**, tehát közvetlen közről, szemtől szembe. **A helyszínen**. Ott, ahol az események történnek.

És ha azt mondjuk, hogy **Semmi szín alatt**? Ez annyit jelent, hogy semmiképpen sem, ez egy nagyon kemény tagadás. Mert ha a színek alatt sem vagyok hajlandó valamire, a színek, amelyek olyan hihtetetlenek, akkor aztán semmiképpen sem. Aztán azt is mondjuk **A tenger felszíne** fölött.

Hiszen a felső vízrétegnek más színe van. Ez is logikus. De van egy ennél érdekesebb kifejezésünk is. A ruhának van **színe és visszája**. Melyik a ruha színe? Amelyik szép színes, használatkor a ruha kívülre, felülre kerülő oldala. Hát persze, az élő, erős színű oldaláról van szó, más nem is lehet. Ugye színes a magyar nyelv? De még mennyire! Hogyan fejezzük ki magyarul azt, hogy valami semmi szennyező anyagot nem tartalmaz, valami teljesen tiszta, kizárólag a szóban forgó anyagot tartalmazza? **Ruhája színtiszta selyemből** van. **Színtiszta magyar**. Csak magyar vér van benne. Vagy átvitt értelemben **Amit mond, az színtiszta hazugság**.

De beszélhetünk a **színházról, színdarabról, színpadról, színészekről** is. Színpadon való előadás. Színes, változatos, élménydús pillanat. Milyen jól beleillik az a szó, hogy **szín**. Milyen színesen írja körül a helyzetet. Milyen más nyelv veszi bele ezekbe a kifejezésekbe azt a szót, hogy **szín**?

De létezik olyasmi is, hogy **színleg jobban van**, ami annyit jelent, hogy látszólag jobban van. Mert a színeket látom, észreveszem. És vajon mit jelent az az ige, hogy színlel? Ez nem éppen egy jó dolog. Ez annyit jelent, hogy úgy tesz mintha, színt mutat bár igazában szürke... Mások megtévesztése végett úgy tesz, mintha valamit cselekedne, de nem! **Barátságot színlel**. Vigyázz, mert ez nem jó!

És milyen a **kétszínű ember**? Csak gondolkozz. Ha két színed van, két különböző dolgot mutatsz. Szereted is meg nem is, haragszol is meg nem is, mosolyogsz is meg nem is. Tehát nem vagy őszinte, két arcod van, két színed van. **Nem jó kétszínűnek lenni, legyenek elveid, légy színtiszta magad, és hű az elveidhez, gerinces ember**.

Nos, ha azt mondom **Színét se lássam!** Ez annyit jelent, hogy azt az illetőt látni se akarom, közelembbe ne jöjjön. A színe, az a külseje, amit legelőször látok meg.

Tehát nyomát sem akarom látni. Milyen festményi ez a nyelv. Mert tudjuk milyen szín a fekete, de ha nagyon fekete, azt mondjuk **koromfekete**. És ha nagyon fehér akkor **hófehér**. Ez így egymagában egy szín. Nagyon fehér, színtiszta fehér. Aranysárga. Narancssárga. Rozsdabarna. Rozsdavörös. Veres, véres, vörös. Piros, pirkadat, parázs.

Színes a mi anyanyelvünk! Színes a mi Buenos Aires-i magyar közösségünk! **Sokszínű!** Így egybeírva!

Ma ezt a verset szeretném megosztani veletek:

Reményik Sándor: A szőnyeg visszája

Kétségbe esem sokszor én is
A világon és magamon,
Gondolva, aki ilyet alkotott:
Őrülden alkotott s vakon.

De aztán balzsamként megenyhít
Egy drága Testvér halk szava,
Ki, míg itt járt, föld angyala volt,
S most már a mennynek angyala:

„A világ Isten-szötte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És néha - legszebb percekben -
A **színéből** is - - valamit."

BENEDEK LÁSZLÓNÉ MICSINAY MÁRIA
Zrínyi Ifjúsági Kör
Nyelvcsiszoló tanfolyam anyagából
**FÉNYESÍTSÜK A NYELVET, HOGY
NE ROZSDÁSODJON MEG MAGYAR
NYELVTUDÁSUNK**

A **Zrínyi Ifjúsági Körben** 2010 óta havonta egyszer nyelvcsiszoló tanfolyamot tartok azok számára, akik fontosnak tartják ápolni, és csiszolni a magyar anyanyelvet.

Idén már a 11. évet kezdtük volna, de közbejött a koronavírus.

Itt közlünk a már leadott anyagból, amit minden hónapban ki fogunk egészíteni.

Szópiramis

*Ha a meghatározásokra helyesen válaszolunk **mindig egy betűvel hosszabb szót** kapunk megfejtésül. A piramis tetején tehát egy egybetűs szó, a talpán egy ötbetűs szó áll.*

- 1) A többes szám jele
Valaminek az előidézője, indíték
Számos, rengeteg
Földet forgatok
Nem mi

- 2) Átmérő jele a geometriában
Juttat régiesen
Terejedre
Menyasszonyod
Gyógyfürdőjéről nevezetes Heves megyei település

- 3) A C-dúr zenei hagsor második hangja
Rendelkezésre bocsát
Hosszúkás ülőalkalmatosság
Lassanként egyre kisebb lesz
Egész felületével szorosan érintkezik

Nem ember

Esperante nyelven leírt "e" betűs állatneveket kell kitalálni.

- 1) Kegyetlen melegben s szelekben melyek perzselnek, emberekkel s egyebekkel megterhelten menetel heteket egy messze helyre, melyben eledellel s nedvvel megtelvé ereje teljes lehet.
- 2) Seregekben legelve rengeteg gyepet, cserjeleveleket megesznek, melyek helyett nemegyszer gyep sem terem meg. Nemzete gyermeke egy mese ezermestere: Mekkk Elek.
- 3) E kedves egyedek fellegekbe rendezve repkednek ereszekbe s fedett helyekre. Legyekkel etetve gyerekeket nevelnek, de telet sejtve felkerednek, s melegebb helyekre mennek.
- 4) Hegyekben, fenyvesekben lelheted meg. Rengeteg eledelt szeret, de szederre lelve nemegyszer ezer meg ezer szemet bekebelez. Felhergelve s felegyenesedve nem egy embert megsebzett.
- 5) Szervezete kezdetben fejletlenebb, teste hengeres, melybe rengeteg levelet kebelezhet be ezzel kellemetlen helyzetet teremtve egyes kertekben. Felelevenedve teste lezserebb lesz, s kellemes nedveket keresve repked gyeppek erdeje felett.
- 6) E testes szervezetet tengerekben lelheted meg. Jellegzetes feje teteje, mert e helyen egy kerek szelep leledz, mely egy szerv s ezen lehelve egyet e megtermett egyed rengeteg tengerceppet permetez szerte.

Dadogva

Olyan szavak szerepelnek a feladatban, amelyek ugyanabból a két szótagból állnak, tehát úgy ejtjük őket, mintha dadognánk. Pl. figyelmeztetés: nono

- 1) kislányok kedvenc játéka
- 2) kisebb sebesülés gyereknyelven
- 3) csecsemőgondozó
- 4) édesanya megszólítása
- 5) kiscsirke becéző elnevezése

VÁGÁSI-KOVÁCS ANNA

SZABÓ ÉVÁVAL BESZÉLGETTEM

A poharat mindig félig teli látja. A folyamatos testi, szellemi, lelki fejlődésén munkálkodva elképesztően sokrétű; amibe belekezd azt sikerre viszi. Legyen az sport, közösségi munka, kulturális tevékenység, gyereknevelés... Hajtja a tenni akarás. Tiszteletre méltó, ahogyan kitartó, következetes, bátor, fegyelmezett, hívő életvitellel megtölti a mindennapjait tartalommal. 53 éve él szeretetteljes házasságban, 3 gyermek édesanyja, hatszoros nagymama. A mai napig is nem egy felelősséggel járó pozíciót tölt be egyházi, kulturális és sportszervezetekben. Élvezi az életet. Szabó Évát kérdeztem családról, karrieréről.

Apám Dobosi Szabó László 1907-ben született Acsádon, Közép-Magyarországon. Mivel az ő édesapja Ferenc József gárdájába tartozott, sokat költözött a család. Hárman voltak testvérek, a katonai áthelyezések miatt mind máshol születtek. Édesapám később Budapestre költözött, ott műszaki és építészmérnök diplomát kapott a Magyar királyi József nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen. Márton testvérével ők építették Ferihegy I-et és II-t. Mivel a Horthy időben az apám magas tisztséget töltött be a közigazgatásban, nem tüntették fel a nevét építőjeként. Fiatal építészmérnökként híresek kezdtek lenni, sok díjat kaptak, majd jött a háború... 57 hadkórházat emelt fel a háború alatt.

Az én anyám Tachler Gizella sváb családból származott, Budapesten született 1915-ben. Fiatalkorában már színésznő volt, Max Reinhardt-tal tanult – azokban az időkben Németországban ő volt a legnagyobb színész és színházi rendező –, nagyon fiatalon több filmben játszott Páger Antallal (Tilos a szerelem, Egy nap a világ), Hajmássy Miklóssal és Vaszary Piroskával (Boldoggá teszlek), valamint Jávor Pállal és Muráti Lilivel (Késő). Tahy Anna Máriaként vált ismertté. Fiatal volt, mikor megházasodott apámmal, és jött a háború.

Apám mérnökként belépett a hadseregbe. A háború alatt elküldték kórházakat csinálni egészen Sztálingrádba. Amikor lezárták Budapestet az oroszok az utolsó vonattal még ki tudtak szökni Stuttgartba. Ekkor anyám már állapotos volt Anikó testvéremmel. Stuttgartban a megélhetésért apám festeni kezdett. Számos portréja közül az egyik Wass Albertről készült. Kezdtett híressé válni, amikor elkezdtek rebesgetni a harmadik világháború közeledtét. Reménykedtek abban, hogy visszatérhetnek Magyarországra, azonban Horty embereként erre nem volt lehetőségük. Nehéz időket éltek. Kreisbachban, Bajorországban születtem. Észak-amerikai fogolytáborba kerültek Wass Alberttel, akivel olyan jó barátságot kötöttek, hogy mind Anikó testvéremnek, mind nekem a keresztapám lett. Milyen furcsa az élet, Nagy Balázs keresztelt ez idő tájt azon a hegyes vidéken, aki utána lelkészként szolgált itt a buenos aires-i magyar Református Egyházban.

Exp.-Nr.
Bei Rückfragen angeben

Geburts- und Taufurkunde

..... A n i k o Eva Szille von S z a b ó

wurde geboren in Plarnhof bei Blaibach am 20 ten Juni 1945
(Eintausend neun hundert vierzigundfünf)
und wurde am 15 ten Juli 1945 in der Kirche zu Blaibach
nach römisch-kath. Ritus getauft als eheliches Kind von
Vater: Architekt Ing. Ladislaus von Szabó aus Budapest Konfession: ref.
Mutter: Anna Maria, geb. Tshy, Schauspielerin Konfession: ref.
Bemerkung: Die Graf Albert Wass von Czege aus Klausenburg u. Gräfin Eva Wass.
Dies bezeugt diesamtl. Taufmatrikel Band V Jahrgang 1945 Seite 108 Nr. 11
..... Blaibach den 15. Juli 1945
Niederbayern,
Gebühr 60 Pfg. (gebührenfrei)
Form. 130 Gebirder Hobbel GmbH, Regensburg

Kath. Pfarramt
Jakob Hierl, Pfarrer

(Siegel)

20

Szabó Anikó keresztelő dokumentuma

A fogolytáborban apám csokoládéért, ennivalóért, egy kis jólétért portrékat csinált az amerikai katonai vezetőkről. Anyám ismét állapotos volt. A táborból a kijárás nem volt engedélyezett. Apám nagyon jól beszélt angolul, németül, görögül, latinul és megismerkedett a tábor parancsnokával, aki megengedte, hogy észrevétlenül elhagyjuk a tábort. Franciaországba mentünk, ahol a Vöröskereszten keresztül politikai menedékjogot kértünk.

Photograph — Photographie — *Lichtbild*

Holder — Détenteur — Inhaber

Wife — Epouse — Gattin

Signature of wife: *Amamaria* Signature of the wife: *Kabó* Unterschrift der Gattin: *Kabó*

Signature of holder: *L. Szabo* Signature du détenteur: *L. Szabo* Unterschrift des Inhabers: *L. Szabo*

Valid for the following countries only:
Région pour laquelle le présent titre est valable exclusivement:
Gültig nur für folgende Länder:

FLORIDA

Argentine (only)
P. 25-23

From: 05 Nov 1948
To: 05 May 1950
Valid: Stuttgart
On: 05 Nov 1948
By: *Rosalia S. Murray*
For: *Rosalia S. Murray*

Combined Travel Board
Branch Office W/B
Signature, appointment and description of Issuing Officer:
Signature, appointment and description of Issuing Officer:
Unterschrift, Rang und Amtsbeschreibung des ausstellenden Beamten:

5

német utazási dokuemntumok

VISAS
SICHTVERMERKE

N.B. The name of the holder of this document should be reproduced in each visa.
Le nom du détenteur du présent titre devra être reproduit sur chaque visa.
Der Name des Inhabers dieses Ausweises ist in jedem Sichtvermerk zu wiederholen

6

7

WILMONT PERMIT
PERMIT IN SCOTIE
MILITARISCH SICHTVERMERKE
See note at top of page 6.

Name: *Szabo, Laszlo with*
Nom: *wife and two children*

This permit is valid for
Ce permis est valable pour
Diese Erlaubnis ist gültig für

one single journey
le seul voyage aller
eine Hinreise

from: 05 Nov 1948
à partir de
von

to: 05 Mar 1949
jusqu'au
bis

Destination: *Argentina*
Nach: *Argentina*

Place of issue: *Stuttgart*

Date: 05 Nov 1948

Fee: GRATIS
P. 25-23
I.R.O.

COMBINED TRAVEL BOARD
WURTEMBERG-BADEN
Issuing Office
OFFICE TRAVELITE DE LA CIRCULATION

Rosalia S. Murray
Rosalia S. Murray
U. S. Civilian
Act. Clerk, Branch Office

A Marseilleből induló Florida hajón küldtek minket Argentínába. Wass Albertékkal Marseille-ben vált el az utunk, apámmal még ezután évekig leveleztek.

1948. december 31-én érkeztünk Argentínába sok-sok magyarral. Például Kalpakianék is velünk érkeztek. Dobosi Szabó Márton nagybátyám egy olasz lágerből érkezett; akkor már egy éve, hogy Argentínában volt.

Felelősséget vállalva értünk néhány nap múlva már eljöhettünk a migráns hotelből. Apám a Clarin újság politikai karikaturistájaként tudott elhelyezkedni. Azokban az időkben a nagyon jó fényképészek és festők keresettek voltak. Anyámnak pedig egyből adtak szerepeket az itteni magyar színházban, hiszen Hajmássy akkor már Buenos Airesben volt.

Illusztris emberként az apám rögtön belépett a magyar kulturális életbe. 1950-ben a Nemzeti Szépművészeti Múzeumban (Museo Nacional de Bellas Artes) kiállítás szervezését ajánlották neki, ami nem valósult meg, mert nem volt hajlandó belépni a peronista pártba. Kicsi voltam, de emlékszem a szavaira; ő Magyarországon belépett egy pártba, de soha többet nem akar belépni egy pártba sem. A családjára gondolva nem akarta még egyszer kitenni magát annak, hogy politikai hovatartozás miatt ellehetetlenítsék. Ekkorra már festőként olyan ismert volt, hogy személyesen Eva Perónról is portrét készíthetett – ennek bevételeiből aztán egy évig tudott jól élni a család –. A nagysikerű kép Perón elnök bukásával 1955-ben eltűnt. Sajnálatosan anyám 1950. januárjában meghalt egy balesetben. Ittmaradtunk három lány öt, négy és egy évesen a papával. Ekkor én a nagybátyámhoz kerültem, a hugomnak pedig a szülőotthonban Kutasyék látták gondját, hogy apámról ezzel kicsit levegyék a terhet. Papi ekkor kiállításokat kezdett csinálni Mar del Platán, Provinciában, a Galeria Müllerben... Júniusban egy hölgy, aki a magyar újságból értesült Tahy Anna Mária haláláról, bekopogott apámhoz, felajánlva segítségét a gyerekek ellátásában, a háztartás vezetésében. Ő volt Zsuzsa, aki haláláig, 1999-ig, velünk maradt. A mostohamamánk, a szívamamánk volt, hiszen ő nevelt fel bennünket. Otthon csak magyarul és németül beszéltünk. Spanyolul az iskolában tanultunk meg. A papámmal tanultam meg magyarul írni, olvasni. Nem volt szabad elfelejteni a magyart. Apám a magyar református egyház aktív tagja, valamint a Mindszenty Akadémia egyik szervezője volt. Az előadásokra mindig mentünk vele a magyar központba. A Bajtársi Közösség tagja volt, az általa készített zászlót múzeum őrzi.

Entre Ríos kormányzójának az El Diario de Parana tulajdonosának, Arturo Etcheveherének a diamante-i házában éltünk Perón leverésének időszakában mintegy nyolc hónapig. Izgalmas életünk volt itt Argentínában.

A Sebők családdal barátságot kötve apám életébe ismét visszatért az építészet. Tanár lett a Mar del Plata-i Egyetemen. Református létére püspökök kértek tőle építészeti tanácsot, így épített templomot, oltárakat...

A testvéreim, Anikó és Annamária építészmérnökök. Anikó ismert naiv festő. Én jogot kezdtem tanulni. Férjhez mentem, majd elkezdtek jönni a gyerekek. Dolgozni akartam, nem akartam azok közé a nők közé tartozni, akiket a férjük eltart. Ezt még a mostohaanyánk véste a fejünkbe; nem szabad a férfitől függni. A középiskola befejezésével egyből munkába is álltam, 17 éves koromban. Népeségnyilvántartással kezdtem foglalkozni a külföldiekkel foglalkozó osztályon – hihetetlen, hogy a saját dokumentumaimat akkor én selejteztam.

1965-ben kezdtem a Fiataikorúak Bíróságán dolgozni, ott ismertem meg a férjemet. Ugyanazon az emeleten dolgoztunk, és egyik nap a lépcsőn felfelé menet elkezdtünk a magyarokról beszélgetni. Azt mondta, hogy nagyon fájtak neki az '56-os események, és ott volt azon az estén, amikor fel akarták gyűjtani a Buenos Aires-i orosz nagykövetséget, és a szülei vállalták egy magyar gyerek befogadását. Az én családom is befogadott egy fiatal, Erdődi Jóskát. Így kezdődött az ismerkedésünk, és két évre rá összeházasodtunk. Három gyermekünk van.

Egészen 2001-ig a bíróságon dolgoztam.

Éva 53 éve él házasságban férjével, Jorge Puricellivel
Gyermekeik: Marton, Cili, és Miklos

1993-ban Páter Domonkos felhívott, megkért hogy lépjek be a Mindszentynumba. A református vallásom nem jelentett számára akadályt, azt értékelte, hogy mit tudok itt csinálni a magyarokért. Sok éven keresztül dolgoztam a Mindszentynumban, amíg a Református Egyházba is hívtak. Most az Argetínai Magyar Református Egyház titkára vagyok. 1999-ben Emődy Csaba behívott az AMISZ-ba. Mindig nagyon érdekelt, hogy ezt a sok intézményt hogyan lehet összefogni. 2007-től 12 évig voltam az AMISZ elnöke. Nagyon élveztem a munkát, Magyarországgal való kapcsolatok kiépítését, fenntartását.

1985-ben a nagyfiam beiratott egy lövészkurzusra. 1986-ban elkezdtem a sportlövészetet; 1989-ben argentin bajnok lettem, 1990-ben dél-amerikai bajnok. A pánamerikai játékokon 1995-ben harmadikok lettünk csapatban. Rio de Janeiróban, 2006-ban fejeztem be a sport karrieremet a pánamerikai bajnoksággal. Nemzetközi bíró vagyok a lövészetben. Ez a sport megtanít sok dolgot egyszerre használni. A bíróságon imádtak a rendőrök; amikor pánamerikai érmet nyertem megjelent az újságban, hogy ott dolgozom. Közben 1993-ban tagként beléptem Tiro Federal Argentino-ba. 1995-ben alelnök lettem, majd 1999-ben beléptem az Argentin Lövészsport Szövetségbe, és ott is alelnök voltam.

Chilében a dél-amerikai versenyen

1995-ben a pánamerikai játékokon, bronzérmeket nyertek (10m légpisztoly)

2005-ben Kanadában, master aranyérmeket nyert (10m légpisztoly)

2010-ben bíróként Rio de Janeiroban

2012-ben díjat kapott az Argentin Olimpiai Bizottságtól

Tehát dolgoztam a Református Egyházban, a Mindszentynumban, az AMISZ-ban, a sportszövetségben, sportoltam és a családomat is elláttam. Azt hiszem a lövészet segített ebben, hogy mindent egyszerre tudtam csinálni. A bíróságon gépeltem, néztem az ügyvédet, és közben hallgattam a bűnöst, és közben szólt a telefon, fogtam a telefont, és kérdeztem. Ha az ember mindent automatikusan csinál, akkor jól sikerül. Ha az ember az egyik részfeladaton gondolkodik, akkor nem tud másra gondolni. Ha a szemed, az ujjad, a lábad, a lélegzésed össze tudod hangolni és a gondolataidat lecsendesíteni, automatikus lesz minden, és nem kell gondolkodni.

Nem szeretem a dolgokat félbehagyni. A cselekvés folyamata tesz boldoggá. Ha valamit elkezdek, akkor jól kell megcsinálni, nem csak úgy befejezni.

Amikor elkezdtem a lövészetet 39 évesen, akkor elkezdtem nagyon sokat tanulni, edzettem a testet, az elmét, a lelket. A trénerek a 16-18 évesekkel foglalkoznak... de a végén olyan jól csináltam, hogy engem küldtek versenyekre. A férjem mindig segített ebben. Voltak kétségeim, hogy hogyan fogok ennyi idősen elkezdni egy sportot, szégyelltem magam. De a férjem lelkesített engem azt mondta, hogy csináld ameddig tudod, de csináld. Mindig azt mondta, hogy menjek nyugodtan. Meghívtak az olimpiára készülő sportolók edzéseire, lehetőséget kapva arra, hogy versenyezzek az olimpiára jutásért. Erről lemondtam, hiszen ekkor már nagyon sok munkám volt a másodfokú bíróságon. A munkám nagyon fontos volt. 2000-ben küldtek nyugdíjba.

Ezután a magyar közösséget beléptettem az Európa Klubba, aminek most a titkára vagyok.

Éva átveszi az Európai Klub elnökségét

2017-ben a Tiro Federal Buenos Aires elnökének választottak, ami a legrégibb lövő klub, és tele van férfival. Itt nagyon sokat kellett harcolnom, hogy bebizonyítsam, egy nő is be tudja tölteni ezt a szerepet. Benne vagyok az Argentin Olimpiai Bizottság női szakbizottságában (Comisión de Mujer en el Deporte).

2018-ban a Tiro Federal Argentino de Buenos Aires ünnepel

Van egy mondás: „*Sokat akar a szarka, de nem bírja a farka.*” Tudom, hogy sok dologban többet is csinálhattam volna, ha nem lettem volna elfoglalva annyi dologgal. De azt is tudom, hogy vannak olyan helyzetek az életben, amikor nehéz azt mondani, hogy ezt nem akarom. Nekem minden tetszik. Megszabom magamnak, hogy ennyit tudok, ennyit nem tudok. De kipróbáltam, hiszen hogy lehet azt mondani hogy nem, ha nem próbálsz ki?

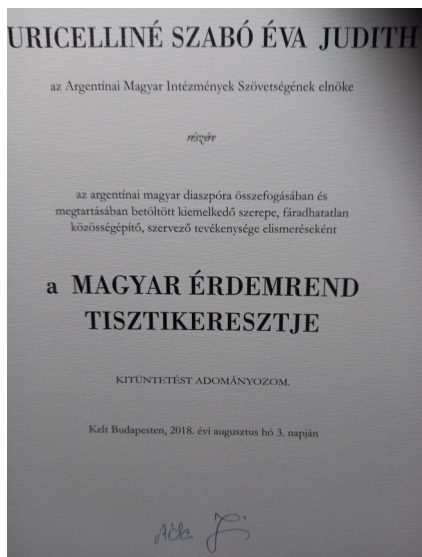
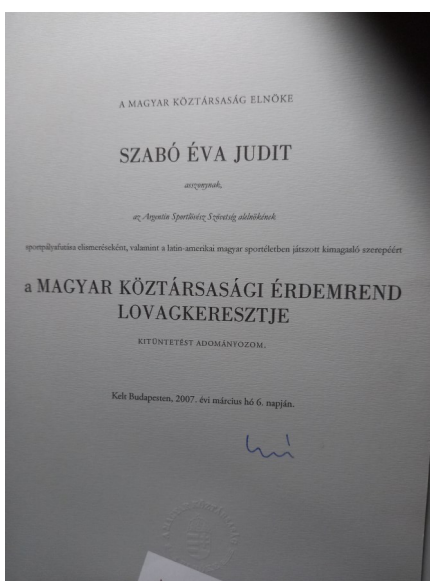
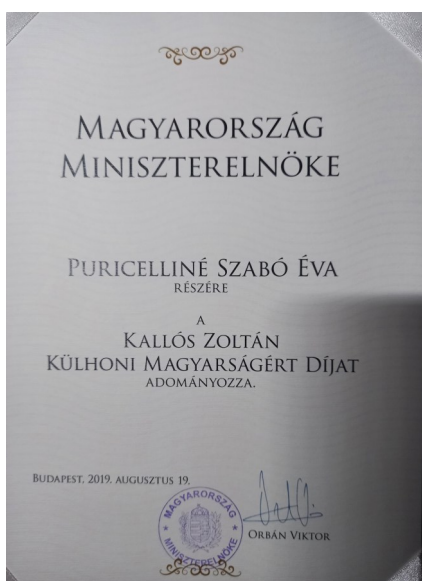
Az apám mindig azt mondta, tanulni kell. Tanulni kell, hogy valami legyél. Vele tanultunk latinul, festeni, klasszikus muzsikát, színdarabokat... a 15 éves fiammal filozófiát tanult. A fiam ma 51 éves, és erről beszél, hogy a nagypapájával mit tanult.

A háború, a szegénység, a semmi rokonság, anyám halála... mit csinál belőled? Vagy semmit, vagy egy olyan talpraesett embert, hogy minden ellenére előre kell menjél.

Mind a hárman ilyenek vagyunk. Törekvőek vagyunk, dolgozunk, semmit nem adtunk fel. Valamit gondolom a génekben hordozunk.

1992-ben mentem Magyarországra először. Akkor értettem meg, hogy ki vagyok. Értettem az utcai feliratokat, megismertem a családot, azokat a helyeket, ahol a szüleim és Zsuzsi sétáltak, éltek. Úgy éreztem, oda tartozom. Egész életemben úgy éreztem, hogy egy palántát áthoztak, és betettek a földbe. Hova tartozol? Ki vagy? Mindenki mondta, hogy megyek a nagypapához... nekem nincsen nagypapám, nekem 12.000 kilométerre van a nagypapám. A nagybácsim is korán meghalt. Nem érzem magam argentinnek. Az életemet itt csináltam, imádom Argentínát, ez az országom. Itt meg tudtam csinálni egy csomó dolgot, amit nem tudom, hogy Magyarországon megcsinálhattam volna. Ki tudja hogy éltem volna? Örülök, hogy hova jutottam. Elégedetten nézek hátra, hogy mi mindent csináltam, mert volt bennem erő, és harccság, hogy előre tudok menni, nem hagyom el magam.

Puricelliné Szabó Évának Magyarország köztársasági elnöke 2007-ben a **Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje** kitüntetést, majd 2018-ban a **Magyar Érdemrend Tisztikeresztje** kitüntetést adományozta. 2019-ben munkája elismerésül magkapta Magyarország miniszterelnökétől a **Kallós Zoltán Külhoni Magyarságért Díjat**.

VÁGÁSI-KOVÁCS ANNA

KEREKES CECILIÁVAL BESZÉLGETTEM

Bátor, kreatív nő, vonzza a fejlődni akarás, és ez sokszor azt vonja maga után, hogy az ismeretlenben kell bizonyítania, megállnia a helyét. Ez a folyamatos kockázatvállalás az, ami miatt fiatal kora ellenére is rengeteg tapasztalatot szerzett már. Határozott elképzelése van a munkáját illetően, megingathatatlan az értékítélete, tiszteli és elfogadja az embereket. Őszinte, nyitott lélek, talán ezért is imádják annyira a gyerekek, és érzi annyira jól magát a hivatásában — óvónőként a gyerekek között. Megfordult már a fejében, hogy Magyarországra költözzön. Hivatásról, gyereknevelésről, az életéről beszélgettem Csilivel.

Milyen emlékeid vannak az óvodáról?

Vannak emlékeim a magyar óvodáról és a spanyol óvodáról is. A spanyol oviból megmaradt, amikor az óvónő megengedte a szabad játékot. Emlékszem egy kicsi házra konyhával, a jelmezekre, a könyvtár részre, a építőjátékokra. Imádtam felöltözni, ezért itt az óvodámban ennek a résznek nagy helyet szenteltem. Nem éreztem tehernek a Zrínyi Kör hétvégi foglalkozásait, a cserkészetet, a Regőt; belenőttem. A magyar óvoda nem ott volt a Szent Lászlóban, mint most, hanem Letti néninek, Zaha Alexandra anyukájának a házában. A garázsnál volt kialakítva az óvoda. Letti néninek van egy óriási kertje. 2019-ig ott is laktam 4 évet a padlás részen. Az óvodai emlékeim nagyon klasszak. Voltak kakasok, óriási nagy kert. Szuper jó emlékeim vannak. A cserkészet már a cserkészházban volt jó közösségben. Marci bátyám a baráti körével, akivel ő járt anno oviba, cserkészetre... most együtt viszik a gyerekeiket az oviba, nagyon jól együttműködnek, imádják egymást. Átadják a hagyományokat a következő generációnak; az értékeket, a nyelvet, a magyar kultúra szeretetét.

Én is a mai napig tartom a kapcsolatot az akkori barátnőimmal, de nem beszélünk egymás között magyarul, csak akkor, ha vannak körülöttünk gyerekek. Olyan furcsa, ha van a társaságban egy gyerek, akkor hozzá magyarul beszélünk; ez velünk maradt, minket is így neveltek. Otthon magyarul beszéltünk, csittelték, ha spanyolul beszéltünk. Ráadásul a szüleimmel a Zaha családdal, a Zombory családdal, két-három másik családdal még minden nyáron Córdobába mentünk egy hét nyaralásra. Ott is magyar mese volt minden éjszaka, szóval a magyar kultúra és hangulat állandóan körülvett.

Milyen út vezetett a óvónő hivatásodhoz?

Miután leérettségiztem Balassi ösztöndíjasként egy évet töltöttem Magyarországon, majd mikor visszajöttem befejeztem az óvónőképzőt, és utána a nyakamba vettem Dél-Amerikát. Ez volt az egyik nagy álmom, hogy egy hátizsákkal bejárjam Dél-Amerikát. Öt évet utaztam – 2007-ben indultam el és 2012 decemberében érkeztem vissza –; bejártam Bolíviát, Perut, Kolumbiát, Venezuelát, Közép-Amerikát és Mexikót. Egyedül mentem, de sosem voltam egyedül, mert sokmindenki utazgat, így csatlakoztam másokhoz. Életre szóló barátságok is kötöttek. 2000 dollárral indultam el – ami akkor nagy pénz volt –, annyit gyűjtögettem össze. Bolíviában pincérként dolgoztam. Az első év végére értem Kolumbiába, de addigra elfogyott az összes pénzem. Olyan turistákkal utaztam, akik beosztották a pénzüket, keveset költöttek. Ők kik voltak leginkább? A kézművesek. Ők megtanítottak kötni. Csináltam nyakláncokat, karkötőket, fülbevalókat kövekkel kombinálva. Peruban már elkezdtem eladni a termékeimet. Amikor kézműves termékeket adtam el, azokat is alulárastam, ugyanúgy, mint ahogyan később az óvodai foglalkozásaim árát sem tudtam megfelelően megkérni. Akkor még nem létezett mobiltelefon. A mamám nagyon aggódott értem. Most, amikor a szociális érzékenységem már nagyobb, jobban értem és látom a világot, kezdem érteni miért is...

Aztán úgy éreztem öt év után, hogy választás előtt állok. Tudtam, hogy nem kézművesként szeretném folytatni az életemet. Azonban mindenhol, ahol voltak gyerekek én voltam Tía Cili. Vittem ide-oda a gyerekeket. És jött a felismerés; persze, nekem ez az utam. Kolumbiában is dolgoztam már gyerekekkel. Amit nagyon élveztem. Eldöntöttem, hogy vissza akarok menni az országomba, hogy abban helyezkedjem el, amit tanultam. 2013-ban kezdtem privát óvodában dolgozni, és 2015-ben vállaltam a ZIK ovit, amikor főállást is váltottam; egy montessori óvodában kezdtem dolgozni. Visszagondolva hasznos lett volna, ha az utazásaim alkalmával felfedezem a különböző kultúraspecifikus pedagógiai módszereket is.

Milyen volt a váltás a Montessori óvodába?

Állami óvoda volt, az önkormányzat pilot projektje. Meg akarták nézni, hogy beválik-e a montessori pedagógia. Az állami óvodába általában nagyon nehéz a bejutás. Egy bürokratikus folyamaton kell az embernek átesnie; egy listáról hívják mindig a rangidősöket, akinek a profilja megfelel azzal, amit keresnek. Nagy szerencse is kell hozzá, hogy betölthesse valaki az állást. Limitált a helyek száma, sokan onnan mennek nyugdíjba. Szerencsés voltam, mivel egy kurzuson felfigyelt rám az óvoda igazgatója, rögtön jóban lettünk, és kihagyhattam a bürokratikus eljárást. Egy olyan oviban dolgoztam, ami egész életemen át kitartott volna. Onnan mehettem volna nyugdíjba. Fix fizetés minden hónapban, nincsen benne a vállalkozások rizikója. De ott sem voltam nagyon boldog. Pont akkor kerültem oda asszisztensként, amikor pont a koncepcióváltás folyamatában volt az óvoda. Nagy reményekkel kezdtem ott a munkát, mivel még friss volt számomra a kurzuson tanultak és idealizáltam a montessori módszert. Úgy gondoltam, hogy ez a létező legjobb. Úgy éreztem, hogy a legtöbb óvónő nem a montessori pedagógia iránti elköteleződésből dolgozott ott, hanem mert önkormányzati óvodaként vonzották őket a kedvező feltételek.

Tudod, amikor a változás nem valós, nem belülről jön, akkor a módszer alkalmazása csak a látszatra szorítkozik. Például az egyik montessori alapelv az, hogy a gyerek szabadon megálaszthatja milyen tevékenységgel szeretne időt tölteni, itt mégis kötelezték őket feladatokra. Engem ez nagyon megrázott. Az óvoda igazgatója mindig mondta, hogy több Cilire lenne szükségünk. Elkekerít a sok negativitás, az a hozzáállás, hogy csak az elkerülhetetlenül szükséges minimumot csináljuk. Sokakkal találkoztam, akik nem érzik hivatásuknak ezt a munkát. Én nagyon érzem, hogy nekem ez a mindenem; gyermekekkel foglalkozni.

Hogyan indítottad be a magánóvodát?

A cserkészházban indítottam a saját óvit 2017-ben. Amikor elkezdtem a Magnóliát (Cili magánóvodája – a szerkesztő) 2017-ben, az első évben csak részmunkaidőben maradtam már ott, majd 2018-ban kiléptem félelemmel a szívemben, hiszem egy olyan állást hagytam ott, amiről minden oktató álmodik. Hoztam egy döntést, amit nem mondhatok, hogy megbántam, mert úgy gondolom, hogy minden döntésnek megvannak a maga következményei, és mindenből tanulunk. A saját óvodám egyre csak növekedett, de a főállás mellett nem tudtam teljes energiámat a vállalkozásba fektetni. 2018-ban már 40 család gyermekeivel foglalkoztam a Magnóliában, hat lány dolgozott nekem, három délelőtt, három délután. Úgy érzem, nem álltam készen saját vállalkozásként koordinálni az óvodát, a munkatársakat, akik nekem dolgoznak. Tudom, hogy én hogy szeretek a gyerekekkel dolgozni. Akik velem dolgoznak megfigyelhetik a munkámat, átvehetnek belőle dolgokat, de ha a módszerem nem belülről jön számukra, akkor nem igazi az elköteleződés. Én ahova megyek tudok a gyerekekkel bánni, bárhol, bármikor. Ezt szeretem, és ezt tudom jól csinálni. 2018-ra amiatt, hogy nem csupán a gyerekekkel kellett már foglalkoznom, hanem a vállalkozás vezetésével is, úgy emlékszem vissza, hogy ez volt a legrosszabb év.

Mindenki azt mondta, hogy az álmom beteljesült, így nem kellene panaszkodnom. De amikor látod, hogy amit a legjobban élvezel nem tudod csinálni, mert neked más kell csinálni, azt nehezen viseltem. Azt kell hogy mondjam, az igazgató szerep nem nekem való, úgy éreztem, hogy én nem létezem; este későn értem haza, és reggel már én voltam az első. Nagyon fárasztó volt, és ehhez jött hozzá szombatonként a Zrínyi Kör ovijának vezetése. A Zrínyi Kört az első években nagyon élveztem, hiszem mellette privát óvodákban dolgoztam, ahol nem engedték meg azt a szabadságot, mint a Zrínyiiben. Úgy dolgoztam, ahogyan azt én szerettem. Az alternatív pedagógiákat kipróbálhattam.

2019-ben már pont ezért csak 14 családot vállaltam. Minden évben kevesebb családdal kezdem a foglalkozásokat, de év végére nem engedem, hogy 14-nél több legyen. Ennyit bírok. Amikor a nagynéném, Trixi segített az operatív részében az nagyon jó volt. Senki nem készített fel arra, hogy milyen is lesz egy vállalkozás. De sokan keresnek, volt magnóliások a mai napig is, mert a saját óvodájuk nyújtotta foglalkozásokkal nem elégedettek. Tudják, hogy itt más a mentalitás. Részemről nagyon sok idő, energia, ha jól akarom csinálni. Amiből még látszik, hogy a menedzsment része a munkának nem nekem való, hogy soha nem tudtam jól eladni magam. Az óvodák drágák, de a Magnólia nagyon olcsó. Nehéz úgy emelni az árakat, hogy közben bizalmi kapcsolatban vagyok a családokkal.

Mesélsz kicsit azokról a pedagógiai elvekről, amit a magadénak érzel? Mitől más a te ovid, mint a többi?

Általában az óvónő dönti el, hogy mit, mikor, hol, hogyan csinál a gyermek. Serkenti, hogy a lassú csinálja gyorsabban, és a gyors, energikus gyereket pedig megkéri, hogy várja meg a többieket. Szóval egy óvónő egy kicsi kis teremben előre tervezve eldönti, hogy a 20-30 fős gyerekcsoport mit csináljon. Lehetetlen, hogy ennyi gyerek ugyanazt, ugyanabban a pillanatban akarja megtanulni. Ez nekem nem tetszett. Az oviban én voltam a példa a kollégáim között, akik ezért kinéztek.

Ők minden évben ugyanazt csinálták a gyerekekkel. Ezzel nem értettem egyet, hiszen az adott gyerekcsoport más mint az előző évi. Nem tűnt fel nekik? De őket nem érdekelte. Csak ki akarták pipálni a kötelező feladatot; tervezés és értékelés feladatteljesítésben gondolkodtak, nem feltétlenül a gyerekek javára, hozzájuk igazítva a foglalkozásokat. Teljesen mindegy volt nekik, hogy a gyerekek élvezik vagy sem a feladatokat. Csak a tantervi előírásnak megfelelően, rugalmatlanul dogoztak, nem a gyerekek szükségleteihez, igényeihez igazodva. Utasításokkal tartanak rendet; Ül le! Maradj nyugton! Maradj csöndben! Minden péntekre elment a hangom. Nem kiabáltam, hogy felkeltsem a figyelmüket; énekeltem egyet, vagy elővettem egy bábót... Láttam, hogy a gyerekeket is frusztálja, hogy annyian vannak egy kicsi teremben, ami nem a legjobb terepe az önkifejezésnek. Pedig a gyerekeknél ez a normális viselkedés. Zavart, hogy ilyen létszámnál nem tudtam mindegyikőjüket oly módon kísérni, ahogyan arra nekik szükségük lenne. Nem szerettem látni azt sem, ahogyan néhány kollégám dolgozott a gyerekekkel. Amikor jött egy szülő akkor csak a szépet és a jót mutatták. Az igazgatók szerettek engem, példaként állítottak be, de én sok energiát fektettem a foglalkozások előkészítésébe. Éreztem, hogy az innovatív ötleteim miatt kinéznek. Nem nézem le a többi kollégát, de a fókusz náluk máshol van. Ami a legjobban bántott; látni, hogy ilyen környezetben a gyerekek nem tudnak természetesen létezni, megélve személyiségüket. Frusztráltak voltak.

Ezek a tapasztalások arra sarkaltak, hogy elkezdjek kutatni más módszerek után. Egy dokumentumfilmre bukkantam (la educación prohibida), ami felnyitotta a szememet, ösztönzött. Megcsináltam a Montessori kurzust. De az sem volt elég. Noha egy csomó minden tetszett belőle, nagyon strukturálnak éreztem. Én szabadabbra engedném a gyerekek kíváncsiságának kiteljesedését, ami a fejlődésükhöz elengedhetetlen lenne.

Rábukkantam az „educación viva”-ra (élő oktatás), ami arra ösztönöz, hogy a gyereket megfigyeljük, megismerjük előítéletektől mentesen értékeljük. A gyerekekkel való foglalkozás során kölcsönösen hatunk egymásra. Ahogyan Maria Montessori mondja „bármely felnőtt közbelépés akadály lehet a gyerek számára”. Az óvodai terek általában nem a gyermek perspektíváját figyelembe véve vannak kialakítva. Mindannyiunknak, a gyerekeknek is már van belső bölcsességük; mindannyian tudjuk minek a megtanulására, milyen készségek elsajátítására van szükségünk, gyakorlással, próbálkozással fel tudjuk építeni az ahhoz vezető cselekvési folyamatot; ki tudjuk találni. Nincsen szükség arra, hogy az óvónő megmondja, hogy ma a hangyákról tanuljunk. Lehet, hogy a gyerek a bolygókról szeretne többet megtudni, vagy az érdeklő, hogy hogyan növekszik egy növény. Ezért kínálok az óvodámban egy olyan teret, ami sok-sok érdeklődési területű gyerekeknek szól. Így meg tudjuk mi is figyelni, mi érdeklő igazán. Ha egy gyerek elhalad többször a művészeti részen, de soha nem fog meg egy papírt, egy ecsetet, a festéket, az azért van, mert nem érdeklő. De ha szeret jelmezbe öltözni, színészkedni, az való neki. Segítünk, hogy ebben kiteljesedjen. Hiszen mindannyiunk tehetséges valamiben. Mindig megfigyelem a gyereket, és tisztelve őt avatkozom be, ha arra szüksége van, vagy ha szükséges. Akkor tudja a gyerek az óvodában szabadnak érezni magát, ha a szabályok le vannak fektetve; mit szabad és mit nem, de kell alternatívát adni. “Itt nem lehet szaladgálni, vagy kiabálni, de ha ahhoz lenne kedved, akkor ki lehet menni a kertbe.” Vagy, „bármilyen játékot, eszközt használhatsz a teremben, de ha befejezted a játékot, a helyére kell rakni, hogy más is tudja használni”. Ez elegendő, és az életre nevel. Egészséges, koherens szokások kialakításán keresztül kísérem a gyerekek fejlődését. És a legfontosabb, hogy mi vagyunk a példák. Sok óvónő mást képvisel a szülők, és megint mást a gyerekek előtt. Konzekvensnek kell lenni.

Nem kongruensek; „itt nem lehet kiabálni” mondják, és ők maguk is kiabálnak. Abban sem hiszek, hogy a gyerek minden cselekedetét agyon kell dicsérni. Azzal csak arra tanítjuk, hogy a felnőtt elismerését, jóváhagyását kell kivívnia a cselekedeteivel. “Nézd Cili, csináltam ezt a rajzot, tetszik?” “Wow, látom, hogy használtad a kék színt, a piros színt, itt mit rajzoltál?” Nem minősítem hanem értékelem amit csinál. Ha elesik egy gyerek nem felkapni kell és azt mondani, hogy nem történt semmi, hanem mennyivel másabb az, hogy ohh elestél, hogy érzed magad, jól vagy? Sok-sok pedagógiai módszert tanulmányoztam, és mindegyikből kiveszem azt, ami nekem tetszik, amivel egyet tudok érteni. Folyamatosan képzem magam. Óvónőként olyan foglalkozásokat kellene tartani, olyan környezetben, ami elősegíti, hogy a gyerekeknek legyen önbizalmuk és legyenek biztosak magukban. Sokan vannak abban a cipőben, hogy irányítottan, nyomásra minden állomását végigjárják az oktatási rendszernek, és amikor a szabad választás jön arról, hogy mit akarnak tanulni, el vannak bizonytalanodva... „nem tudom mit tanuljak”... „nem tudom mi az én utam”... Ez kisgyermekkortól következetes, szeretetteljes, kereteket adó neveléssel megelőzhető.

VÁGÁSI-KOVÁCS ANNA

AMI KILENC HÓNAPBA BELEFÉRT KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR PROGRAM

Megtiszteltetés volt egy ilyen változatos, sokszínű, népes kolóniában szolgálatot teljesíteni. Az Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége ernyőszervezethez delegálva változatos beosztásom révén egyrészt minden korcsoportot elérhettem a munkámmal, másrészt mikro és makro szinten – egyének, szervezetek, intézmények szintjén is lehetőségem volt megismerni a diaszpórát.

Óvodás, valamint iskolás korú – 2-16 éves – gyerekektől kezdve a fiatal felnőtt korosztályon át a felnőttekig foglalkoztam a magyar közösség tagjaival, személyesen, csoportos foglalkozások keretében, intézményi szinten, valamint határokon átívelő ösztöndíjas projektek keretében.

Feladataim nagy részét a **Zrínyi Ifjúsági Kör** adta, és a saját magam által kezdeményezett feladatok többsége is ide volt köthető; a családok, a gyerekek igényei inspiráltak. Itt az óvodát és két nyelvi csoportot vezettem. Az online oktatás, noha nem a legmegfelelőbb terepe a gyerekekkel való foglalkozásnak, idén lehetővé tette, hogy valóban a magyar nyelv használatán legyen a hangsúly. Az óvodások minden eddiginél több mondókát, éneket tanultak ebben az évben. Az iskola új vezetéssel nyitja ki jövőre a kapuit, és mivel idén rengeteg gyereket vonzott az online oktatás – volt tanítványom Barilocheből, Neuquenből, Montevideóból... –, a vezetőség be szeretné építeni az online oktatást a kínálatába, nem lemondva azokról a diákokról, akik nem tudnak minden szombaton Olivosba autózni. Oktatóként jövőre is számítanak rám a tanári karban; Latin-Amerika egyetlen intézményesült hétvégi magyar iskolájában, ami már csaknem 70 éve működik – ez nagy megtiszteltetés.

Üdítő volt foglalkozni a gyerekekkel **a magyar iskola falain kívül is.**

Céлом volt bevonni őket a Magyarországról a diaszpóra fiataljainak kínált projektekbe. Soha nem fogom feledni, hogy **Ronan Priscila** magántanítványom, akivel heteken át készültünk a 'MegaVers a diaszpórában' versenyre, elhozta az első helyet. Ez is igazolja, hogy szükség van a **tehetséggondozásra**. Nagy büszkeség, hogy **Valentin Irina** tanítványom, aki a magyar várakat tanulmányozta, olyan szépet alkotott a Rákóczi Szövetség rajzpályázatára, hogy a Szövetség és az M1 Ma reggel című műsora is láthatóságot biztosított a műnek.

Nagyon hálásak a Kőrösi Csoma Sándor Programnak a **magántanítványok**. Óriási ajándék, hogy lehetőségük van a magyar nyelv ingyen tanulására. Azokkal, akikkel már márciusban kezdtem a munkát szép eredményeket értünk el – ezt a nagyszülők igazolják.

Az **AMISZ** is változatos munkákkal látott el; mint a Hősök Napja megemlékezés videójának összeállítása, fordítási feladatok, AMISZ gyűlésen való részvétel, az október 23-ai megemlékezésen való asszisztencia a Plaza Hungrián. Mind a hősök napi, mind a június 4-ei megemlékezésen versmondással is részt vettem. Augusztus 20-ára két gyerekcsoportot készítettem fel a szereplésre. Az október 23-ai online megemlékezést a helyiek bátorítására én szerveztem, fogtam össze. Az ösztöndíjas társaimmal nagyon szép műsorral ajándékoztuk meg a latin-amerikai magyar közösségeket, melyben egyedülálló módon nem csupán az ösztöndíjasok, de a közösség számos tagja is részt vett Argentínától Venezueláig. Még a Mexikóban élő magyarok is hozzájárultak a műsor teljességéhez.

Mentorom, Paál Magdolna és a Mindszentynum Kulturális Központ javaslatára szerkeszték hírlapot, melynek a **Rólunk szól** nevet adtam. **A Buenos Aires-i magyar közösség hírlapja**. A visszajelzésekéből kitűnik, hogy éhes volt egy ilyen lapra a közösség, hiszen 2014 óta nem volt lehetőség ilyen közösségépítő olvasnivalót forgatni.

Ebben értesültünk egymás közösségépítő munkájáról, és adtunk hírt magukról, büszkélkedhettünk tevékenységeinkkel az otthon, Magyarországon maradt, vagy Buenos Airesből már elvándorolt magyar ismerősöknek, családtagoknak. Továbbá többen jelezték, hogy ez által van lehetőségük a magyar nyelv gyakorlására. Sokan igényelnék a folytatást. A Rólunk szól hírlap szerkesztése révén intenzívebb kapcsolatba kerültem olyan szervezetekkel is, akikkel mindennapi munkám során – különösen karantén idején – nem találkoztam volna, és olyan magyar leszármazottakkal, akik egyik szervezetnek sem aktív tagjai.

Az **Argentínai Katolikus Magyarok Szövetsége, Mindszentynum** megkért a mindenszentek ünnepe, halottak napja alkalmából műsor összeállítására, kivitelezésére. November 1-jén, rendhagyó módon, online műsor keretében mintegy 20 család szereteteinek emléke előtt tisztelegtünk, akiket a Mindszentynum közössége saját halottjának tekint. E videó bővítését tervezik a következő évek megemlékezéseire.

A **Szent László Iskolában** heti négy órát tartottam 5-10 fős csoportok számára. Novemberben, azok a gyerekek, akik áprilistól nyolc hónapon át, heti rendszerességgel részt vettek a magyarórákon, vizsgát tettek. Sok kicsi életében ez volt az első nagyobb iskolai megmérettetés. Idén először erről oklevelet is kaptak. Havonta vettek részt projekteken, melyek mind a magyar kultúra megismerését szolgálták. A szülők hálásak a Kőrösi Csoma Sándor Program által nyújtott lehetőségért. Sokan úgy élik meg, hogy ez ablakot nyitott a gyerekeknek a világ felfedezésére.

A program során mind az Argentínai Magyar Református és Evangélikus Egyházközség vezetőivel, tagjaival is jó kapcsolatot ápoltam.

A kötelező karantén elrendelése előtt volt még lehetőségem a **könyvtárban** is szolgálatot teljesíteni.

A közösség tagjainak jobb megismerésével, megértésével az igényeikhez igazodó programokat tudtunk szervezni.

Ilyen volt a **ZIK anyukák részére tartott online teadélután**, valamint a fiatal felnőtteknek egy-egy téma köré, heti rendszerességgel, ösztöndíjas társaimmal, Katával és Andrással szervezett **társalgási klub**.

Az **ösztöndíjas együttműködés** is kiemelkedően jó volt; számíthattunk egymásra, bevontuk egymást a programjainkba. Így lehettem társszervezője a magyar tudomány napjára szervezett előadásnak, így születtek az online megemlékezések, így jutottak el a Rólunk szól által az ösztöndíjastársaim írásai is a magyar közösségekhez.

A program során a nagykövetséggel is folyamatos volt az együttműködés.

Hálás vagyok a Miniszterelnökség Nemzetpolitikai Államtitkárságának a lehetőségért, hogy bizalmat szavaztak nekem, azért, hogy a Pirtyiné Szabó Judit főosztályvezető asszony által irányított koordinátorok, Bori és Gábor hathatós munkája nyomán végig támogatva, biztonságban érezhettük magunkat. A nyugodt, kreatív, eredményes munkavégzéshez megteremtették számunkra a hátteret, ami hozzájárult ahhoz, hogy egy elégedett, a Programra a jövőben is számító közösséget tudjunk ösztöndíjastársaimmal Buenos Airesben hagyni.

Köszönöm mentoromnak, Paál Magdolnának, valamint mentorhelyettesemnek, Redl Isabel Ana-nak a folyamatos együttműködést.

Köszönöm a beszámolómban említett minden szervezet vezetőinek, tagjainak, a tanároknak, a szülőknek és a diákoknak a munkámhoz való nyitott, támogató hozzáállásukat. Nélkülük, nélkületek egy fent említett projekt sem tudott volna megvalósulni.

SZÉKÁSY MIKLÓS

A LEGSIKERESEBB MAGYAR SPORTÁG:

A magyar asztalitenisz fénykora

Ha egy átlag magyar sportot ismerő személyt megkérdeznénk melyik a legsikeresebb magyar sportág valószínűleg a legtöbben a kardvívásra gondolnának, esetleg a vízipólóra vagy az úszásra. Valóban ha az olimpiászok és a vb-k eredményeit vesszük figyelembe a magyar kardvívás sok ezüst és bronzérmén kívül 14 olimpiai egyéni aranyérmet (Fuchs Jenő 1908 és 1912, Pósta Sándor 1924, Tersztyánszky Ödön 1928, Piller György 1932, Kabos Endre 1936, Gerevich Aladár 1948, Kovács Pál 1952, Kárpáti Rudolf 1956 és 1960, Pézsa Tibor 1964, Szabó Bence 1992, Szilágyi Áron 2012 és 2016) és 10 csapat aranyérmet szerzett (1908, 1912, 1928, 1932, 1936, 1948, 1952, 1956, 1960 és 1988). Ezenkívül az összes vb-n 25 kardvívó aranyérem született (12 egyéni, 13 csapat). A vízipóló csapatunk az olimpiászokon valóban a legsikeresebb ország 9 aranyéremmel (1932, 1936, 1952, 1956, 1964, 1976, 2000, 2004, 2008). A két legsikeresebb magyar úszó Hosszú Katinka (3 olimpiai és 9 vb aranyérem) és Darnyi Tamás (4 olimpiai és 4 vb aranyérem) voltak.

Mégis mindez teljesen eltörpül az asztalitenisz sikerei mellett. Az első világbajnokságot 1926-ban tartották meg és az utolsót 2019-ben. Ha az említett 95 év éremtábláját megvizsgáljuk ez a magyar sportolók előkelő, majdnem elérhetetlen, második helye:

Minden idők asztalitenisz világbajnoksági éremtáblája (1926-2019)

Rank	Nation	Gold	Silver	Bronze	Total
1	 China	145	103	159	407
2	 Hungary	72	58.5	75.5	206
3	 Japan	48	36	73	157
4	 Czech Republic	28	34.5	59	121.5
5	 Romania	16.5	10.5	19	46
6	 Great Britain	15	30	61	106
7	 Sweden	13	15	12.5	40.5
8	 United States	9.5	2	20	31.5
9	 Austria	6	15.5	35.5	57
10	 Germany	5	16.5	21.5	43

A bajnokságok az első években 6 kategóriából álltak: férfi és női egyes és páros, vegyes páros és férficsapat. 1933-tól lett bevezetve a nőicsapat verseny is. Magyarország teljesen uralkodó helyzetben volt, 1926 és 1935 között majdnem minden aranyérmet megnyert 12 összetett bajnoksággal. A világháború után egy rövid ideig Japán volt a legsikeresebb csapat, de 1960-tól új típusú ütőkkel és fantasztikus technikával Kína lett a sport nagy hatalma, 20 csapat bajnoksággal, bár volt közben a svéd csapat is nyert 4 bajnokságot (igaz, hogy többször honosított kínai játékosokkal).

Sajnos az asztalitenisz csak 1988-tól lett olimpiai sport, amikor már a magyar játékosok fénykora messze a múltban volt. Különbösen nagyon valószínű lett volna, hogy legalábbis 1924 és 1952 között az olimpiai érmek nagyrészt a magyar csapat letarolta volna.

Miután annyi sikeres eredményt elérő játékos képviselte Magyarországot csak néhány életpályájáról van itt hely beszámolni. Minden kétség nélkül minden idők legjobb játékosa Barna Viktor volt, aki 41 világbajnoksági érmet nyert, közülük 22 aranyérmet 1929 és 1954 között. Mr. Table Tennis: így nevezték őt világszerte. A sportágon belül még ma is nagy tisztelettel írják le vagy ejtik ki a nevét: Barna Viktor. Minden idők legeredményesebb asztaliteniszezője, huszonkét világbajnoki aranyérmével a magyar sportolók között a mai napig is a csúcstartó.

1911-ben született és barátaival először a fociért rajongott: a Tisza Kálmán téren kergette a labdát napestig, ám minden igyekezete ellenére a lelkesedését meg sem közelítette a tehetsége, így miközben a labdarúgás szeretetét megőrizte, más sportág után nézett. Nem messze a lakásuktól, a Wesselényi utca és az Erzsébet körút sarkán működő Gambrinus teremben vett először ütőt a kezébe. Ekkoriban még elsősorban a zsebpénz kiegészítésére használta a tehetségét. Elkerülhetetlen volt, hogy valamelyik fővárosi klub felfigyeljen rá: 14 évesen, 1925-ben kezdett versenyezni az MTK-ban. Ekkor még mindenki parafaütővel játszott, ám a fantasztikus, új találmány, a gumiütő egy évvel később már Magyarországra is megérkezett.

Az új ütő forradalmasította sportot és a fiatalok, Szabados, Bellák, Kelen és persze Barna hamar a csúcsra kerültek. 1927-ben megnyerte az országos ifjúsági bajnokságot és senkit sem lepett meg, hogy az 1929-es budapesti világbajnokságon ott szerepelt a magyar csapatban, sőt Szabadossal máris megnyerte a férfitárost: nemcsak Budapest, nemcsak Magyarország, hanem az egész világ megismerhette a nevét.

Első vb-jét követő három évvel később már vitathatatlanul a világ legjobb játékosának tartották, amin még az sem változtatott, hogy 1932-ben Prágában "csak" három első helyet szerzett, a csapatdöntőt a házigazdákkal szemben elbukta a magyar válogatott. Újabb három esztendő múltán viszont már sikerült véghezvinnie a későbbi időkben már elképzelhetetlen bravúrt: a Wembleyben megtartott világbajnokságból négy arany éremmel tért haza (férfi egyes és páros, vegyes páros és csapat), azaz ahol csak asztalhoz állt, az első helyen végzett. Kezdetben a tenyeres volt a legnagyobb erőssége, ütött az asztal mindkét sarkába, de ekkorra már újított: ő alkalmazta először a villámfonákot, s ettől kezdve ez lett a nyerő ütése. Szinte legyőzhetetlen volt.

Kivéve egyszer, az 1931-es világbajnoki egyéni döntőben. Ha ezt megnyerte volna egymásután hat egyéni bajnokság lett volna az övé. De annyira megbízott a nyerő színvonalában, hogy a döntő előtti estén egy nagy bulin vett részt, későn feküdt le és elvesztette a döntőt csapattársa, Szabados Miklós, ellen. Megírta, hogy ebből egy életre szóló leckét tanult: a barátok mindig ott vannak, de vb csak egyszer egy évben. Ezután meg is nyerte az egyéni aranyérmet még négyszer 1932 és 1935 között.

Nem sokkal a halála előtt Hámosi Tibornak – a **Világbajnokok** című könyvében – eképpen idézte fel pályafutásának egyik legemlékezetesebb találkozóját: *"A sok felejthetetlen mérkőzés közül az 1934-es párizsi férfi egyes világbajnoki döntőt emelném ki. Ellenfelem az alacsony, kopasz Bellák Laci volt, aki életveszélyesen szervált, és bal kézzel nagy erejű tenyereket ütött, valóságos labdazsonglőrnek könyvelték el."*

Szóval Laci az ötödik (döntő) szettben már 16:11-re vezetett, de ekkor ez a bohém labdavirtuóz az órájára pillantott, és ütés közben ezt mondta: ma este új világbajnokot avatnak, Viktor! Nem válaszoltam, csak valami olyasmit morogtam magamban, hogy nincs ennek még vége, barátom. És összeszorított fogakkal küzdöttem tovább. Az eredmény ismert. Egymás után nyertem a poénokat, majd végül a játszmát is. Szegény Laci döbbenten, magába roskadva ült le, senki sem tudta megvigasztalni.”

Itt megtekinthető Barna Viktor és Bellák László egy humoros ütés sorozata, ami után egy Barna és az angol bajnok közötti trenírozó bemutató élvezhető.

Sajnos Barna 1935-ben Párizsban, ahova abban az évben emigrált, súlyos autóbalesetet szenvedett. Eltörött a jobb karja, a csontot ezüstkapoccsal kellett összefogni, amit csak tíz évvel a történetek után távolítottak el a testéből. Ki tudja hány egyéni világbajnokságot nyert volna még, ha nem éri el ez a szerencsétlen baleset. Ezt a csodálatos képességű sportolót azonban ez sem tudta megakadályozni abban, hogy visszatérjen és 1938-ban csapatban, 1939-ben pedig férfitárosban ismét a világbajnoki dobogó tetejére álljon. Ráadásul Párizsban élve, magyarként. Igen, ő még távolról is magyarnak érezte magát és magyar színekben tért vissza a zöld asztal mellé.

Barna a háború alatt Angliába emigrált, már előbb elkezdődött a magyar asztaliteniszezők külföldre vándorlása: Barna mellett Szabados Németország és Franciaország után Ausztráliában kötött ki, Bellák és Glancz Amerikába ment, Házi, Boros, Gál és Beregi pedig Angliát választották. Az iméntiekből következően a sportág Magyarországon hanyatlásnak indul. A béke már Angliában érte Barna Viktort, akit – miután felvette az angol állampolgárságot – ettől kezdve ugyan Victor Barnaként ismert a világ, ám ő a szíve mélyén élete végéig magyarnak, budapestinek vallotta magát. Nem csoda hát, hogy amikor az 1950-es budapesti világbajnokság alkalmával először látogatott haza és a hangosbemondón keresztül üdvözölték, a szurkolók pedig felállva tapsolták, meghatódva csak ennyit mondott: *„Úgy látszik nem felejtettek el.”*

Ekkor egyébként már négy éve annak az angol Dunlop cégnek alkalmazottja volt, amely előtte kizárólag a golfal, a tenisszel és a tollaslabdával foglalkozott, ám Barna tanácsára beszállt az asztaliteniszbe is. Szakmai tanácsadóként és a cég exportosztályának vezetőjeként sokat utazott, komoly kapcsolatokra tett szert, de a játékkal még ekkor sem hagyott fel. Hihetetlen, hogy az ötvenes években is aktív volt, világbajnokságokon szerepel és angol színekben versenyezve újabb és újabb érmekkel gazdagította gyűjteményét. Az utolsó vb-fellépésén, 1954-ben, 43 évesen férfitárosban ezüst-, vegyes párosban pedig bronzérmes lett, ezt követően végleg letette az ütőt. Azért a sportágtól nem szakadt el, az asztalitenisz diplomatája maradt, aki ha valahol megjelent, mindig az érdeklődés középpontjába került. Magyarországon is becsülték, szerették és tisztelték, de sajnos a kommunista kormányok idejében soha nem ismerték el hogy mekkora sztár is volt valójában. Hatvanegy évesen Peruban halt meg. Nem túlzás, egy korszak zárult le a halálával.

Egy másik nagyon neves játékos a sokoldalú **Kehrling Béla** volt, bár csak egy alkalommal vett részt, éppen az első vb-n 1926-ban. Beiratkozott a férfitárosba és eljutott Mechlovits Zoltán partnerével a döntőig, ahol kikapott a Jacobi Róland és Pécsi Dániel bajnok pártól. Nem volt tagja a csapatnak, de Jacobit hazahívták, mert apja hirtelen elhunyt és Kehrling nemcsak helyettesítette a kétszeres aranyérmes Jacobit, hanem megnyerte Ausztria ellen a döntő játszmát és így egy ezüst és egy aranyéremmel térhetett haza. Ez azért volt különösen érdekes, mert Kehrling nem is volt gyakori asztalitenisz játékos, ő Magyarország első teniszjátékosa volt, kilencszer képviselte az országot Davis Kupában, top ten volt a világranglistán, kétszer wimbledoni elődöntős, tizenhatszor magyar bajnok 1912 és 1932 között. Ezenkívül ötször szerepelt a magyar futball válogatottban és játszott nemzetközi jégkori meccseket is a BKE képviselőjében.

Soós Ferenc összesen "csak" 12 VB érmet nyert: 4 arany-, 4 ezüst- és 4 bronzérmes. Bár ez más országban óriási sikernek számítana, a magyar asztaliteniszben nagyon sok játékos ért el ennél jobb eredményt.

Mégis érdemes néhány különleges anekdóta miatt ezt a játékost megemlíteni. Bohémságáról számos történet kering, a legvidámabb mind közül talán az 1941-es országos bajnokságon történt. Soós az akkor még csak 17 éves Sidóval az oldalán bejutott a férfi páros döntőjébe, s miután kiderült, hogy a Schmidl Jenő, Farkas József duó lesz az ellenfél, úgy számolt, a meccs fél óránál nem tarthat tovább. Kiment a szomszédos étterembe, rendelt egy bécsi szeletet és utasította a pincért, amint elkészül, szóljon be a terembe. Az első két játszmát meg is nyerték Soósék, a harmadikban pedig 10:2-re vezettek, amikor belépett a pincér: „Soós úr, kész a bécsi szelet!” – kiabált, mire Soós letette az ütőjét az asztalra. „Csak nem hagyom kihűlni a vacsorát” – mondta és szó nélkül kiment, feladta a meccset, így a győzelem természetesen a már „tönkrevert” ellenfél ölébe hullott. Ugyanakkor a fiatal Sidó pályafutása első magyar bajnoki címét szerezhette volna meg, csak mire a férfi egyes döntőjére került sor, Soós befejezte a vacsorát és jóllakottan győzött, ki más, mint Sidó ellen.

Ellentmondásos, de kivételes tehetségű bajnok volt – Sidó zseniális labdazsonglőrként jellemezte –, másként ugyanis aligha lehetett volna négyszeres világbajnok. Mindössze 17 éves volt, amikor az 1936-os prágai vb-re saját költségen utazott ki és bemutatkozásképpen legyőzte a címvédő Barna Viktort, bár Barna éppen súlyos műtétje után kezdett újra játszani. Két évvel később Londonban már nélkülözhetetlen tagja volt az aranyérmet szerző csapatnak. Kevésbé közismert, de tulajdonképpen miatta vezették be azt a szabályt, hogy adogatásnál a labdát nyitott tenyérből kell feldobni. Az 1947-es párizsi vb-re ugyanis kitalált egy újdonságot: a labdát két ujjával kicsit benyomta, megpörgette, majd így ütötte meg, ezáltal olyan falsot kapott, amivel az ellenfelek nem nagyon tudtak mit kezdeni – a párosban és csapatban is világbajnok Sol Schiff elleni találkozóján például a szervái közül egyetlenegy sem tudott visszaadni az amerikai.

Ha kellett, azért tudott csapatember is lenni. A világháború utáni harmadik, 1949-es stockholmi vb-n a magyar–cseh férficsapat döntőjére került sor. 4:4-nél Soós az utolsó, mindent eldöntő, egyes meccsben Ladislav Stípek ellen állt asztalhoz.

Mérkőzés közben Lakatos György szövetségi kapitányt telefonhoz kérték, mert közeledett a lapzárta, és ő tudósított a Szabad Nép című lapnak. A helyére a nők edzője, Duxler József ült le a kispadra, nem sokkal később azonban az izgalomtól elájult. Barna vette át a szerepét, ő ugyancsak rosszul lett, ezért a korábbi játékos, Boros István ugrott be, aki nagy pénzben fogadott a magyarokra és amikor döntő szettben Soós 20:14-re vezetett, szóval egy pont hiányzott a magyar győzelemhez, ő sem bírta tovább. Midőn Lakatos visszaért a terembe, három magyart ápoltak, Soós viszont legyőzte Stípeket, ezzel a magyar férficsapat 1938 után ismét világbajnok lett.

Kétségtelenül a világ legsikeresebb női játékosja pedig Mednyánszky Mária volt 18 vb aranyéremmel, aki ezzel szintén az összes magyar női sportág sikereinek a csúcstartója. Szülei korán meghaltak és fiatalon kezdett mint banktisztviselő dolgozni. Akkor még nem volt sportoló, az asztaliteniszt csak 22 éves korában kezdte el játszani és összesen csak 9 évig, 1926 és 1935 között szerepelt nemzetközi szinten. A következő tábla közli a legsikeresebb magyar játékosok által nyert vb érmeket (aranyérem sorrendben):

	arany	ezüst	bronz	összesen
Barna Viktor	22	7	12	41
Mednyánszky Mária	18	6	4	28
Szabados Miklós	15	6	2	23
Sipos Anna	11	6	4	21
Farkas Gizella	10	9	9	28
Sidó Ferenc	9	9	8	23
Bellák László	7	9	5	21
Kelen István	7	5	3	15
Mechlovits Zoltán	6	2	3	11
Glancz Sándor	4	4	6	14
Dávid Lajos	4	4	6	14
Soós Ferenc	4	4	4	12
Jacobi Róland	4	1	1	6
Jónyer István	4	1	1	6
Kóczyán József	3	5	5	13
Házi Tibor	3	1	4	8
Kóczyán Éva (József huga)	1	2	9	12
Gál Magda (Házi Tiborné)	0	8	12	20

Majdnem elképzelhetetlen az 1930-as aranyérmes csapat tagjainak a kora, mert egy ifjúsági bajnokságra is benevezhettek volna: Barna Viktor (19), Bellák László (18), Kelen István (18), Szabados Miklós (17), Dávid Lajos (16).

Szintén érdemes megemlíteni az 1933-as VB-t, amely egy soha meg nem ismételhető eredményt hozott az összes (hét) kategóriában, megnyerve az összes érmet mindegyik férfi vagy vegyes kategóriában:

Férfi egyes:

 Barna Viktor	aranyérem
 Bellák László	ezüstérem
 Házi Tibor	bronzérem
 Szabados Miklós	bronzérem

Női egyes:

 Gál Magda	bronzérem
---	------------------

Férfi páros:

 Barna Viktor	
 Szabados Miklós	aranyérem
 Glancz Sándor	
 Házi Tibor	ezüstérem
 Boros István	
 Nyitrai Béla	bronzérem

Női páros:

 Mednyánszky Mária	
 Sipos Anna	aranyérem
 Gál Magda	bronzérem
 Bussmann Hilde	

Vegyes páros:

 Mednyánszky Mária	
 Szabados Miklós	aranyérem
 Barna Viktor	
 Sipos Anna	ezüstérem
 Bellák László	bronzérem
 Berry Kathleen	

Férfi csapat:

Magyarország

 Dávid Lajos, Bellák László, Barna Viktor, Házi Tibor, Szabados Miklós	aranyérem
---	------------------

Női csapat:

Magyarország Gál Magda, Sipos Anna, Mednyánszky Mária **ezüstérem**

Befejezésül összefoglaltam az összes kategória magyar világbajnokainak a listáját:

Magyar férfi egyes világbajnokok (10)

- 1926: Róland Jacobi (HUN)
- 1928: Zoltán Mechlovits (HUN)
- 1930: Viktor Barna (HUN)
- 1931: Miklós Szabados (HUN)
- 1932: Viktor Barna (HUN)
- 1933: Viktor Barna (HUN)
- 1934: Viktor Barna (HUN)
- 1935: Viktor Barna (HUN)
- 1953: Ferenc Sidó (HUN)
- 1975: István Jónyer (HUN)

Magyar férfi páros világbajnokok (12)

- 1926: Róland Jacobi & Dániel Pécsi (HUN)
- 1929: Viktor Barna & Miklós Szabados (HUN)
- 1930: Viktor Barna & Miklós Szabados (HUN)
- 1931: Viktor Barna & Miklós Szabados (HUN)
- 1932: Viktor Barna & Miklós Szabados (HUN)
- 1933: Viktor Barna & Sándor Glancz (HUN)
- 1934: Viktor Barna & Miklós Szabados (HUN)
- 1935: Viktor Barna & Miklós Szabados (HUN)
- 1950: Ferenc Sidó & Ferenc Soós (HUN)
- 1953: József Kóczián & Ferenc Sidó (HUN)
- 1971: István Jónyer & Tibor Klampár (HUN)
- 1975: Gábor Gergely & István Jónyer (HUN)

Magyar női egyes világbajnokok (10)

- 1926: Mária Mednyánszky (HUN)
- 1928: Mária Mednyánszky (HUN)
- 1929: Mária Mednyánszky (HUN)
- 1930: Mária Mednyánszky (HUN)
- 1931: Mária Mednyánszky (HUN)
- 1932: Anna Sipos (HUN)
- 1933: Anna Sipos (HUN)
- 1947: Gizella Farkas (HUN)
- 1948: Gizella Farkas (HUN)
- 1949: Gizella Farkas (HUN)

Magyar női páros világbajnokok (12)

- 1928: Fanchette Flamm (AUT) & Mária Mednyánszky (HUN)
- 1930: Mária Mednyánszky & Anna Sipos (HUN)
- 1931: Mária Mednyánszky & Anna Sipos (HUN)
- 1932: Mária Mednyánszky & Anna Sipos (HUN)
- 1933: Mária Mednyánszky & Anna Sipos (HUN)
- 1934: Mária Mednyánszky & Anna Sipos (HUN)
- 1935: Mária Mednyánszky & Anna Sipos (HUN)
- 1947: Gizella Farkas & Gertrude Pritzi
- 1949: Helen Elliot (SCO) & Gizella Farkas (HUN)
- 1950: Dóra Beregi (HUN) & Helen Elliot (SCO)
- 1953: Gizella Gervai (HUN) & Angelica Rozeanu (ROU)
- 1957: Livia Mossóczy & Ágnes Almási (HUN)

Magyar vegyes páros világbajnokok (17)

- 1926: Zoltán Mechlovits & Mária Mednyánszky (HUN)
- 1928: Zoltán Mechlovits & Mária Mednyánszky (HUN)
- 1929: István Kelen & Anna Sipos (HUN)
- 1930: Miklós Szabados & Mária Mednyánszky (HUN)
- 1931: Miklós Szabados & Mária Mednyánszky (HUN)
- 1932: Viktor Barna & Anna Sipos (HUN)
- 1933: István Kelen & Mária Mednyánszky (HUN)
- 1934: Miklós Szabados & Mária Mednyánszky (HUN)
- 1935: Viktor Barna & Anna Sipos (HUN)
- 1938: László Bellák (HUN) & Wendy Woodhead (ENG)
- 1947: Ferenc Soós & Gizella Farkas (HUN)
- 1949: Ferenc Sidó & Gizella Farkas (HUN)
- 1950: Ferenc Sidó & Gizella Farkas (HUN)
- 1952: Ferenc Sidó (HUN) & Angelica Rozeanu (ROU)
- 1953: Ferenc Sidó (HUN) & Angelica Rozeanu (ROU)
- 1954: Ivan Andreadis (TCH) & Gizella Gervai (HUN)
- 1955: Kálmán Szepesi & Éva Kóczián (HUN)

Magyar férfi csapat világbajnok (12)

- 1926: Róland Jacobi & **Béla Kehrling** & Zoltán Mechlovits & D. Pécsi (HUN)
- 1928: **László Bellák** & Sándor Glancz & Róland Jacobi & Zoltán Mechlovits & Dániel Pécsi (HUN)
- 1929: **Viktor Barna** & Sándor Glancz & István Kelen & Z. Mechlovits & Miklós Szabados (HUN)
- 1930: Viktor Barna & László Bellák & Lajos Dávid & István Kelen & Miklós Szabados (HUN)
- 1931: Viktor Barna & L. Bellák & L. Dávid & I. Kelen & M. Szabados (HUN)
- 1933: Viktor Barna & I. Boros & Lajos Dávid & S. Glancz & I. Kelen (HUN)
- 1934: Viktor Barna & László Bellák & L. Dávid & T. Házi & M. Szabados (HUN)
- 1935: Viktor Barna & László Bellák & T. Házi & I. Kelen & M. Szabados (HUN)
- 1938: Viktor Barna & László Bellák & E. Földi & Tibor Házi & F. Soós (HUN)
- 1949: József Kóczián & F. Sidó & **Ferenc Soós** & L. Várkonyi (HUN)
- 1952: E. Gyetvai & J. Kóczián & F. Sidó & K. Szepesi & L. Várkonyi (HUN)
- 1979: Gábor Gergely & I. Jónyer & T. Klampár & T. Kreis & J. Takács (HUN)

Magyar női csapat eredmények:

Bár több évben a magyar **női** játékosok megnyerték az összes egyéni és páros világbajnokságot, nem sikerült megnyerni ugyanazokkal a játékosokkal a csapatversenyt, csak **6 ezüstérmet** (1933, 1935, 1947, 1948, 1950, 1954) és **5 bronzérmet** (1949, 1953, 1963, 1967, 1987). Ezáltal Gál Magda, Sipos Éva és Mednyánszky Mária kortársa, akik éveken keresztül minden kategóriát megnyertek, nem jutott aranyéremhez. [Hivatalos összefoglaló a legjobbokról.](#)

Itt pedig ráadásul két magyar világbajnok (Gergely Gábor és Jónyer István) találkozik az európai bajnokság döntőjében.

VÁGÁSI-KOVÁCS ANNA

MEGÉRDEMELT OKLEVELEK AZ AMISZ IS GRATULÁLT A SZENT LÁSZLÓ ISKOLÁSOKNAK

Novemberben, azok a gyerekek, akik áprilistól nyolc hónapon át, heti rendszerességgel részt vettek a magyarórákon, vizsgát tettek. Sok kicsi életében ez volt az első nagyobb iskolai megmérettetés. Idén először a kitartásukat, szorgalmukat elismerő oklevelet is kaptak, amit az Argentínai Magyar Intézmények Szövetségének elnöke, Redl Isabel Ana is aláírt.

A gyerekek havonta vettek részt projektekben — *Szent László napja, augusztus 20-a, október 23-a... alkalmából* — melyek mind a magyar kultúra megismerését szolgálták. A szülők hálásak a Kőrösi Csoma Sándor Program által nyújtott lehetőségért. Sokan úgy élik meg, hogy ez ablakot nyitott a gyerekeknek a világ felfedezésére.

Csoportkép sajnos nem készülhetett, de a gyerekek egy-egy fotón boldogan megmutatták az okleveleket.

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR
GRATULÁLUNK IRINA!
SIKER A RAJZVERSENYEN

Nagy büszkeség, hogy **Valentin Irina**, a Zrínyi Ifjúsági Kör 7 éves kisdíákja olyan szépet alkotott a **Rákóczi Szövetség** „Várak és Erődtemplomok, történelmünk dicső hírmondói” címmel meghirdetett rajzpályázatára, hogy a zsűri elnöke, Jankovics Marcell elé kerülhetett a rajza, valamint a Szövetség érdemesnek találta a művet a 2021. évi naptárjában is szerepeltetni. Az **M1** Ma reggel című műsorának [e témában folytatott beszélgetése](#) háttérének választották a rajzot 1300 pályamű közül, ami nagy elismerés.

[A díjazottak névsorát és a rajzokat itt megtekinthetik.](#)

Gratulálunk Irinának!

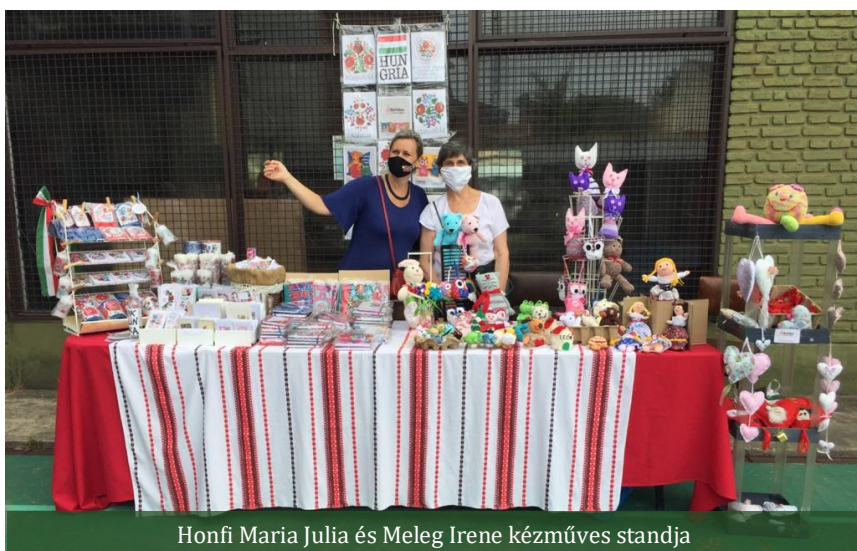

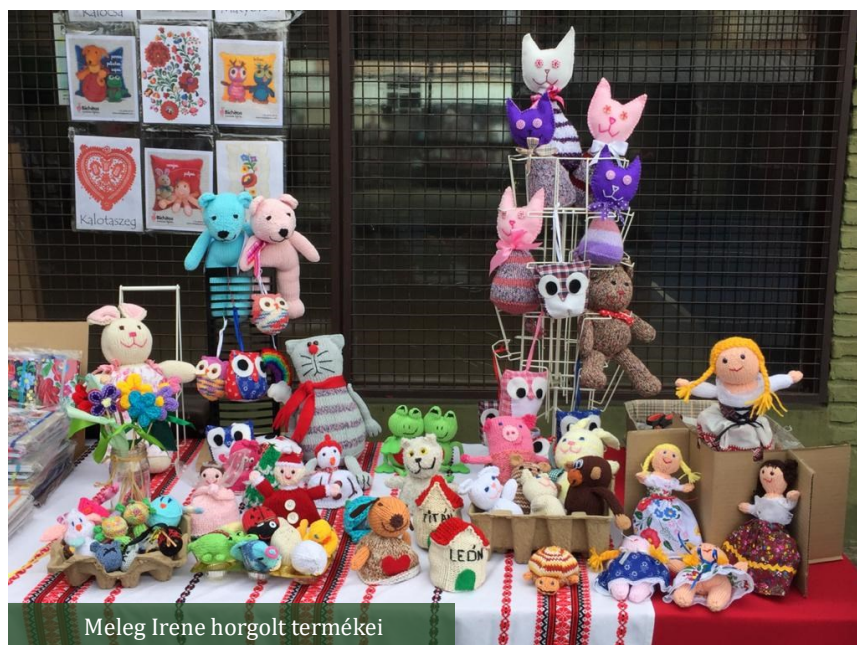
HUNGÁRIA EGYESÜLET KARÁCSONYI VÁSÁR A HUNGÁRIÁBAN

A hónapokon át tartó szigorú karantén után a Hungáriát megtöltötte élettel a **karácsonyi vásár**. Hús stand várta kézműves termékekkel a látogatókat. A kínálat felét a kolónia tehetséges tagjainak termékei — porcelántárgyak, házi befőttek, lekvárok, savanyúságok horgolt játékok, mézeskalács, gyöngy ékszerek, népi mintás gyertyák, jegyzetfüzetek ... — adták. A cserkészek, a Hungráia, a Regös Néptáncgyűttes saját standjaiknál várták a látogatókat egy-egy hűsítő itallal, finom süteményre. Az egészségügyi biztonsági előírások figyelembevételével idén kisebb léptékben megrendezett vásár körülbelül 150 látogatót vonzott.

Mutatunk egy kis ízelítőt a csodálatos kínálatból!

Honfi Maria Julia és Meleg Irene kézműves standja

Meleg Irene horgolt termékei

Honfi Maria Julia termékei

Mocsáry Anni mézeskalácsai, Delicias Annika

Ijjas Christian és Diana, és anyukájuk, Pia Lindqvist a Los Montes termékekkel

Los Montes stand

Cserkészlányok standja

Balthazár Márta kézműves termékei

Kerekes Ági és Raffaella a DecorÁgi standnál

RÖVID HÍREK

**MINDSZENTYNUM KULTURÁLIS KÖZPONT
ADVENTI PROGRAMSOROZATA** keretében
koszorúk készültek, Fóthy Zsuzsi pedig
karácsonyi mézeskalács, diós és mákos
bejgli készítésre invitálta a közösséget.

Fóthy Zsuzsi koszorúja

Wagner Gabriela koszorúján a kis angyalt
az egyik unokája festette

RÖVID HÍREK

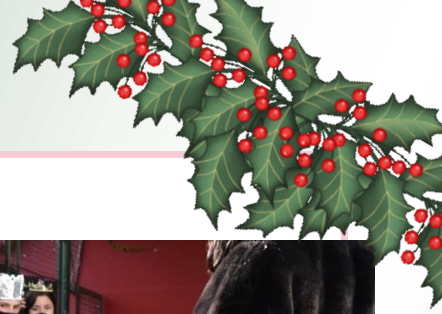
KÖZÖSSÉGI KARÁCSONY keretében tartotta 2020-as évváróját a Zrínyi Ifjúsági Kör.

A 39 leány cserkészcsapat varázslatos Betlehemesét tekinthették meg a látogatók, majd Fóthy Estela Csilla, a ZIK vezetője, valamint Leidemann Sylvia, az Ars Hungarica elnöke vezetésével a résztvevők karácsonyi énekekkel várták a Mikulást, aki a legkisebbeknek ajándékkal kedveskedett.

Zaha Alexandra, a ZIK volt vezetője a cseresznye csoport (Ijjas Diana, Blahó Cili, Basconnet Iara, Gorondi Miklós, Feal Nazarena, Walovits Hermann és Federico Paal) búcsúztatója alkalmával gratulált az idén a Balassi Bálint ösztöndíjprogramba felvételt nyert tanulóknak. Gorondiné Meleg Judit tanítványai, Blahó Cili, Gorondi Miklós és Ijjas Diana jövőre részt vehetnek a külhoni magyarok felsőoktatási előkészítő képzésén. Velük 100 főre nő azon diákok száma, akik a Zrínyi Ifjúsági Kör keretében magyarországi tanulmányúton vehetnek részt. Büszkék vagyunk rájuk!

JUHÁSZ GYULA: BETLEHEMES ÉNEK

Ó, emberek, gondolatok ma rá,
Ki Betlehemben született ez este
A jászol almán, kis hajléktalan,
Szelíd barmok közt, kedves bambinó,

Ó, emberek, gondolatok ma rá:
Hogy anyja az Úr szolgáló leánya
És apja ács volt, dolgozó szegény
S az istállóban várt födél reájuk.

Ó, emberek, gondolatok ma rá,
A betlehemi kiseded jászolára,
Amely fölött nagyobb fény tündökölt,
Mint minden várak s kastélyok fölött.

Ó, emberek, gondolatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!

Ó, emberek, gondolatok ma rá!

SZÓKINCSFEJLESZTŐ TÖRTÉNETSZÖVÉS SZINONIMÁKKAL

Terítéken a FIATAL szavunk

Ronan Priscila

Lektorálta: Vágási-Kovács Anna

Kíváncsi **kölyök**

Volt egyszer, hol nem volt, amikor a Föld még **fiatal** volt, volt egyszer egy **ifjú** idegen, aki egy furcsa, rózsaszín bolygón lakott. Amikor már egy kicsit nagyobb lett (6 éves), a **kölyök** úrlakó elkezdett gondolkozni:

- ♦ *Hmmm.... Mi az a zöld pötty, amit ott látok?*

Egyszer csak látta, hogy a papája egy szép úrhajót kezd építeni. Ezt mondta neki az **ifjanc**:

- ♦ *Papi, amikor ezt befejezed, elviszel engem arra a zöld pöttyre? Kíváncsi vagyok, hogy mi az!*
- ♦ *Túl **zsenge** vagy még hozzá, fiam. —* felete az apja.

Három hónap múlva a hatalmas úrhajó már indulásra készen állt, és az idegennek támadt egy ötlete... Éppen azon az éjszakán a **növésben lévő** úrlakó beült az újdonsült gépbe, benyomott egy gombot, és hopp!, máris az űrbe repült. Gyorsan közeledett a zöld pöttyhöz, ezért a **pelyhes állú** úrlakó nagyon izgult.

Így derült ki, hogy az a zöld pötty egy bolygó volt és a nagy gép leszállt oda.

Senki sem lakott a zöld bolygón, és a gyerek félni kezdett. Most onnan egy rózsaszín pöttyöt látott, az ő bolygóját. A **siheder** sírni kezdett:

- ♦ *Hol van az anyám, apám?*

És olyan fergetegesén sírt, hogy a rózsaszín bolygón a sírását mindenki hallotta. Az anyja felkiáltott:

- ♦ *A fiam! A **kisgyermekem**!*

A jó szomszéd bácsi kölcsönadott a szülőknek egy új, ragyogó űrhajót, amivel **gyermekük** után repültek a zöld bolygóra.

Már messziről megpillantották egymást, majd a szülők átölelték a kis **kamaszt**.

- ♦ *Többé sose menj egyedül sehová, **kölyköcske!*** — mondta az apuka, és visszamentek a bolygójukra a szép, új gépen, amit aztán a szomszédnak hálás köszönettel visszaadtak.

Itt a vége, fuss el véle!

HOGY SZÜLETETT AZ ALKOTÁS? Rendelkezésünkre álltak a KEDVES melléknév szinonimái ahhoz, hogy egy történetet inspiráljanak. Természetesen a történetészövéshez tudni kell, hogy milyen kontextusban használjuk az adott szót. Játszva tanultunk Priscivel! Fantáziája szüleményét csodás rajzzal illusztrálta.

A történetet még lehet fokozni. Mi az alábbi szinonimák közül válogattunk.

FIATAL

ifjú, serdülő, kamasz, suhanc, tinédzser, siheder, pelyhes állú, tini, kiskorú, ifjonc, nebuló, zsenge, tizenéves, gyerek, nővésben levő, kölyök, süldő, fiataikorú, gyerkőc...

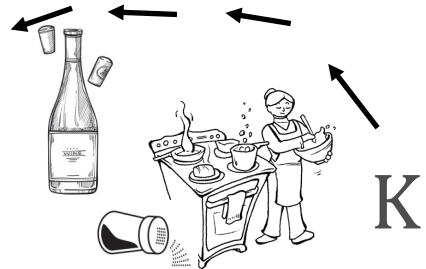
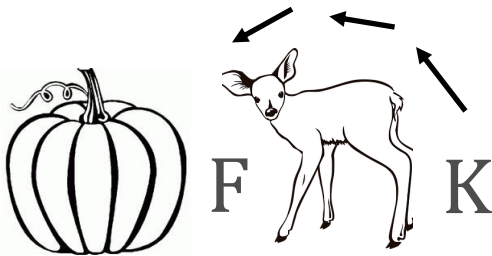
Magyarra fel!

5x5 perc játék
a szavakkal

A szinonima tartalmazza
a LAP szót!

- ♦ fejünkön hordjuk
- ♦ újság
- ♦ sekélyes
- ♦ szobor alja
- ♦ lelkiismeretes
- ♦ evező

KÉPREJTVÉNY *FEJTSD MEG MI AZ EBÉD!*

NÉVKERESŐ A KÖVETKEZŐ TÖRTÉNETBEN 5 FÉRFI ÉS 5 NŐI NÉV BÚJIK MEG. MELYEK EZEK?

„E mesebeli rénszarvas kapálta másnak a földjét. Sokan nagyon szívesen hallgatták, miközben tíz halász lógatott hálót a tóba. A vezérhalász kérte a rézfúvósok fölvonulását, de azok ott óhatatlanul megfáztak volna, ezért nem jöttek. Érthető, hogy a halász kiabál: intő példa ez mindenkinek.”

2 SZINONIMA ÖSSZEOLVASVA ÚJABB SZÓT AD *Melyek ezek?*

- a) rágószerve + kacat
- b) evőeszköz + ruhát tisztít
- c) parányi + felső végtag
- d) ételízesítő + erőd
- e) állóvíz + bő hellyel rendelkező
- f) lélegzik + volánnál ül

Megfejtések: 2) tökfőzelék, borsófőzelék

4) fogalom, villamos, kicsikar, sóvár, tótágas, élvezet

PARTI ADRIENN

MÉZESKALÁCSA

HOZZÁVALÓK

100 gr margarin / 100 gr cukor / 500 gr
Liszt / 1 kávéskanál szóda bikkarbóna / ½
csomag mézes fűszerkeverék / 1 egész tojás +
2 tojássárgája villával felferve

A mézet, a margarint és a cukrot kis lángon
felolvasztjuk. Amikor már felolvadt minden,
egyszer felforraljuk. A meleg keverékbe
fakanállal belekeverjük a száraz hozzávalókat
(lisztet, szóda bikkarbónát, fűszerkeveréket). A
tojást csak a végén adjuk hozzá a kihűlő,
langyos masszához. Egy éjszakát pihentetjük.

Másnap a szaggatáshoz adagonként fél cm-
esre nyújtjuk a tésztát. Karácsonyi formákkal
kiszaggatjuk. Sütőpapíron 175 fokos sütőben
10-15 percig sütjük. Ne süssük túl, mert
megkeményedik a tészta!

MÁZ hozzávalói

2 tojásfehérje / 150 gr cukor

A cukrot és a tojásfehérjét gőz felett felferjük.
Nyomózsákba tesszük és a formákat
megrajzoljuk, díszítjük.

MÉZESKALÁCS FŰSZERKEVERÉK HÁZILAG

2 evőkanál őrölt fahéj / 1 evőkanál őrölt
gyömbér / 0,5 kávéskanál őrölt szerecsendió /
1 kávéskanál kardamom mag / 1 kávéskanál
szegfűszeg / 1 kávéskanál szegfűbors / 1 db
csillagánizs

A hozzávalókat összekeverjük, kávédarálón
ledaráljuk és egy üvegbe tesszük. Ebből a
mennyiségből keverünk 10-15 gr-ot a
mézeskalács tésztához.

FILMAJÁNLÓ

MAGYAR FILMEK

LECSÓ

rendező: Pálfai Károly, 6+

- *Egy kattintással online elérhető, megtekinthető.*

magyar dráma, rövidfilm, 2019.

„Tomi életében eljön a nap, amely mindent megváltoztat. Tanácstalanul indul útjára egyedül, szembesülve az újonnan kapott kerekesszék kihívásaival és nehézségeivel. Bár az emlékek nyomják még a szívét, szerelmének hiánya sem veszi kedvét, hogy a lány kedvenc ételét főzze meg, a Lecsót. A Lecsó egy hagyományosan magyar ételklasszikus, amely a francia ratatouille-hoz hasonló egytálétel. Alapja a hagyma, a paradicsom, a paprika és a kolbász. ”

LILIOMFI

rendező: Makk Károly, 12+

- *Egy kattintással online elérhető, megtekinthető.*

magyar vígjáték, 1955.

„A magyar színjátszás hőskorát idéző történetben a vándorszínész trupp éppen Balatonfüredre érkezik, ahol is Szilvay professzor gyámleánya és a nevelőnő nyaral. Mariska és Liliomfi, az ünnepezt színész, aki valójában Szilvay unokaöccse, minden előítélet ellenére egymásba szeretnek. Azt sem tudják, hogy a professzor már rég egymásnak szánta őket, bár találkozásukat nem is sejtette. A házasság feltétele, hogy Liliomfi hagyjon fel a színészettel. A szerelmesek bájosan csúffá teszik az ájtatos képmutatást, a mohóságot, a zsarnokoskodást, majd együtt kelnek útra Thália szolgálóiként.”

SUSANA BENEDEK

IDIOMA HÚNGARO EN LA UNIVERSIDAD DE BUENOS AIRES

Curiosidades del idioma húngara

La mayoría de los idiomas europeos pertenece a la **familia indoeuropea**.

Está el grupo de lenguas romances, como el español, el portugués, el francés, el italiano, el rumano, el grupo germánico como el inglés, el alemán, el escocés, el sueco, el danés, el noruego, el yiddish, el grupo eslavo como el ruso, el ucraniano, el croata, el búlgaro, el armenio, el polaco, el griego, el albanés, pero, y entonces,

¿a qué grupo pertenece el húngaro? Pues, a ninguno de ellos. No está emparentado con ninguno de ellos. Según la teoría más extendida y aceptada el húngaro procede de los Urales, la región límite entre Europa y Asia. La familia urálica de lenguas tiene dos ramas: el samoyedo y el finougrio. El húngaro pertenece al segundo, suele llamársela lengua finougria. Otras lenguas finougrias son el finés, el estonio y el lapón, por ejemplo.

Existen otras teorías que pretenden emparentar el idioma húngaro con el turco por los parecidos que tienen, o con el huno; sin embargo, la mayoría de esas teorías alternativas no son aceptadas por la Academia Húngara de Ciencias y son consideradas pseudocientíficas.

Lo que sí podemos decir con certeza absoluta es que **se trata de un idioma único, diferente, y riquísimo**.

Este idioma es hablado por 15 millones de personas. 10 millones en el territorio de la actual Hungría, 3,5 millones en países limítrofes en la Cuenca de los Cárpatos (territorios que pertenecieron al estado húngaro hasta 1920) y 1,5 millones en el resto del mundo, nosotros en Argentina, por ejemplo, así como en Europa, EEUU, América del Sur, Australia.

Los textos más antiguos en los que ya se hace referencia a los hablantes del húngaro como magyar datan del siglo XII; se considera que el Sermón Funerario y Oración (1192-1195) es el texto completo más antiguo conservado en húngaro, mientras que los primeros libros impresos en húngaro aparecieron en el siglo XVI. De hecho el primer libro impreso en húngaro, una traducción de la Biblia, se publicó en 1541. Otro dato interesante es que el primer poeta relevante, Bálint Balassi, nació en 1554.

La Reforma (siglo XVI) ayudó mucho a elevar el rango del húngaro porque en las escuelas protestantes la enseñanza se impartió en húngaro, incluso la Biblia se empezó a leer en idioma húngaro, además en las escuelas el húngaro pasó a ser asignatura obligatoria para todos. A comienzos del siglo XIX se inició la reforma lingüística, un movimiento para ampliar el léxico y para crear palabras húngaras en lugar de las de origen latino o alemán. (pianoforte derivó en zongora)

En 1825 se fundó la Academia de las Ciencias de Hungría y al poco tiempo, en 1836 la lengua oficial en Hungría era el húngaro.

Pero vayamos a las características del idioma:

¿Cuántas letras tiene el alfabeto español? 27

¿Y el húngaro? 44

¿Cuántas vocales tiene el español? 5

¿Y el húngaro? 14.

Por eso es tan difícil la pronunciación. Para producir 44 sonidos, y 14 vocales bien diferenciadas hay que mover cada músculo de la cara. Tenemos más de 30 músculos faciales y es imprescindible accionarlos a todos ellos.

Otra característica es que el húngaro es un “**idioma sintético**”. Vamos a detenernos en este punto. ¿Qué pasa con el español? Es un idioma analítico, que emplea palabras separadas, como son las preposiciones, los pronombres, o los verbos auxiliares o modales.

Pero el húngaro es aglutinante, es decir, va pegando sufijos a la palabra BASE.

Claro, se fijan en un orden estricto, y hay posibilidad de más de una sucesión, lo que puede alargar las palabras enormemente. La palabra aglutinante, es perfecta; sintetizo todo en una palabra. Aglutinar: unir, pegar una cosa a otra.

¿Qué pasa con el género? No hay masculino, ni femenino. No hay diferencia entre

Él la vio. Ő láttá őt. Ella lo vio. Ő láttá őt

Para evitar malentendidos, es necesario formular la frase con mayor precisión. Pero el húngaro entiende al ser humano como un todo, y no diferencia entre él o ella. Otra maravilla de la lengua húngara que no existe en la mayoría de los idiomas es lo que denominamos **prefijos verbales**. En húngaro se llama **igekötő**, que literalmente significa ligadura de verbo. El prefijo verbal expresa **perfectividad, acción plena y completa**, con descripción detallada de la situación. Hay más de 80 prefijos verbales. El idioma húngaro es minucioso y detallista al máximo. Expresa la más mínima vibración.

La curiosidad más interesante tal vez sea la importancia del objeto directo en la gramática. Es el rey de la gramática. El húngaro basa su gramática en el objeto directo (el caso acusativo). Cuando un sustantivo está en posición de objeto directo, recibe una “T”.

Tomo café. **Kávét** iszom.

Compro manzana. **Almát** vásároklok.

Veó a Kati. **Katit** látom.

Y la conjugación de los verbos depende de si ese objeto directo es algo definido o es indefinido. En húngaro no es lo mismo **ver a alguien** que **ver a Kati**.

Esto es algo increíble que solamente ocurre en idioma húngaro.

Estas son algunas de las curiosidades que en los cursos de la **UBA** empezamos a entender y a descubrir y nos maravillamos, porque realmente es una lengua única. A nadie le caben dudas de eso. A medida que se van adentrando en el mundo magyar, los estudiantes sienten la adrenalina, les late el corazón como nunca y siguen, porque reencontrarse con las raíces es la esencia de la vida.

Áldott karácsonyi ünnepeket,
és egészségben,
élményekben,
szeretetben gazdag
új esztendőt kíván
a RÓLUNK SZÓL
csapata.

*“Küszöbön áll a nap, az **az egyetlen egy nap az évben,**
mely hivatalosan is a szeretetét. Háromszázhatvanöt
nap közül háromszázhatvannégy a gondjaidé, a céljaidé,
munkádé, és a szeretetét csupán egyetlen egy, s annak is
az estéje egyedül. Pedig hidd el, Ismeretlen Olvasó,
fordítva kellene legyen. Háromszázhatvannégy nap a
szeretetét, s egyetlen csak a többi dolgoké, s még annak
is elég az estéje.” /Wass Albert/*

AMENNYIBEN SZÍVESEN ÍRNA, VAGY KÉRÉSE, KÉRDÉSE
LENNE, FORDULJON HOZZÁM BIZALOMMAL AZ ALÁBBI
CÍMEN: ANNAVAGASIKO@GMAIL.COM

A szerkesztő: Vágási-Kovács Anna